

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ 1949

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ

Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ Δ'.

ΜΑΡΤΙΟΣ 1949 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 6

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀργεντινῆς Δημοκρατίας 2 (πρώην Βουλῆς) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 33-897

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1092

Διεύθυνσις Περιοδικῶν: Κ. Δ. ΚΑΤΣΑΛΙΔΟΥ, Λ. Σγουροῦ 2

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: «ΠΥΡΣΟΣ» Α.Ε. Ἱερὰ Ὁδὸς 61

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1.000 - Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἐσωτ. Δρχ. 8.000, ἐξωτ. 10 σελ. ἢ 2 δολ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

α) 25 Μαρτίου, ποίημα ὑπὸ Σ. Σπεράντσα. β) Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας πρὸς τοὺς Ἕλληνας Ἐρυνθροσταυρίτας. Σελ. 1	α) The 25th. of March by S. Sperantsas. b) To the Greek Juniors by the Minister of edu- cation Page 1
Τὸ μεγάλο παραμῦθι—40 αἰώνων κατορθώ- ματα καὶ Πολιτισμὸς τῶν Ἑλλήνων. Ἡ Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία τῶν Μέσων Αἰ- ώνων ὑπὸ Α. Α. Κ. » 2—4	The great tale. 40 centuries of deeds and ci- vilization of Greeks. The Greek Empire of the Mediaeval ages by A. A. K. . . . » 2—4
α) Πίνδαρος ὑπὸ Γ. Κουρμούλη. β) Ὁ παπ- ποῦς ὑπὸ Β. Οἰκονομίδη » 5—6	α) Pindar by G. Kourmoulis. b) The Grandfa- ther by B. Economides » 5—6
Δύτες τῆς Ξηρᾶς ὑπὸ Τ. Ζάππα » 7	Divers of the land by T. Zapas » 7
Ἡ Σύγχρονη Ἑλληνικὴ Λογοτεχνία. Ἀθη- ναῖοι Ποιηταὶ καὶ Πεζογράφοι: Κωστῆς Παλαμᾶς ὑπὸ Μελέη Νικολαΐδῃ. » 8	Modern Greek Literature. Athenian Poets and Prose-writers, Costis Palamas by M. Nicolaidis » 8
α) Ὁ ὕπνος. β) Ἀμερικανοὶ καὶ Ἕλληνες. γ) Συμβουλὲς ὑπὸ Φ. Μελετοπούλου » 9	α) The Sleep. b) Advices by F. Meletopou- lou. c) Americans and Greeks » 9
Οἱ καινούργιοι φίλοι τοῦ Δήμου ὑπὸ Ν. Δη- μητροκάλλη » 10	Dimos' new friends by N. Demetroucalis » 10
α) Λαϊκὲς παραδόσεις — Τὰ χελιδόνια ὑπὸ Α. Μεταξᾶ. β) Τὰ χελιδόνια ποίημα ὑπὸ Κ. Παλαμᾶ. » 11	α) Legend. The swallows, by A. Meta- xas. b) The swallows, poem by K. Pa- lamas » 11
Φωτογραφία δράσεως » 12—13	Activity in Pictures » 12—13
Ἀθλητικὴ Ζωή—Γιὰ νὰ γίνῃ τὸ κολύμπι τὸ Ἑθνικὸ μας ἄθλημα ὑπὸ Σπ. Αὐλωνίτη » 14	Life in sports. How the swimming will become our National sport by Sp. Avlonitis » 14
α) Τὰ δόντια καὶ ἡ ὕγεια. β) Τὶ ἔπαθε ὁ Πέτρος ὁ Φαγᾶς. » 15	α) Teeth and Health. b) Peter, the great eater » 15
Πῶς ἐπανεστάτησαν αἱ Ἀθῆναι τὸν Ἀπρί- λιον τοῦ 1821 ὑπὸ Χρ. Ἀγγελομάτη » 16	How Athens revolted in April 1821 by Chr. Angelomatis » 16
Δῆλος—Τὸ Ἱερὸ νησί τοῦ Ἀπόλλωνος ὑπὸ Π. Καλονάρου » 17—18	Delos — The sacred island of Apollo by P. Calonaros » 17—18
α) Ἡ Πτηνοτροφία ὑπὸ Κ. Ζευγᾶ. β) Στὸ Μάρτη, ποίημα ὑπὸ Σ. Σκίπη. γ) Σοφὰ λόγια » 19	α) Bird breeding by C. Zevgas. b) To March poem by S. Skipis. c) Wisemen's saying. » 19
Ὁ κατακλυσμὸς τοῦ Ποσειδῶνος ὑπὸ Αν. Βώ » 20	The flood of Poseidon by An. Vo » 20
Μαθητικὴ συνεργασία. » 21—22	Pupils' Contribution » 21—22
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν. » 23	G. J. R. C. Movement » 23
Δράσις ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν., Κίνησις ξένων Ε.Ε.Σ.Ν. Ἐσωτερικὴ ἐξωφύλλου, Διανομὴ δώρων Ἀ- μερικανοπαίδων » 24	Juniors' activity » 24
Ἐξώφυλλο, Μὰ ἡ Πατρίδα μία, ποίημα, ὑπὸ Κ. Παλαμᾶ. Μουσικὴ ὑπὸ Ξ. Ἀστεριάδη. » 25	Inside Back cover — Distribution of school gift boxes » 25
	Back cover — Music: Verses by C. Palamas, One is the country-Music by X. Aste- riadis.

Σ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ

25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἦρθα, ποὺ ἀρχίζει τ'ἀνθισμα τώρα τοῦ Μάρτη,
νὰ σκύψω ἐμπρὸς Σου, ὦ Δέσποινα γλυκομα-
[τοῦσα
Σμύρνα, Βενζόη, θυμίαμα ἡ ψυχὴ μου—πάρ'τῃ—
κι ἀκόμη ὅσα ροδόκρινά Σοῦ φέρνει ὁ νοῦς,
Γῦρε νὰ μὲ κοιτάξουνε—πῶς λαχταροῦσα;—
τὰ μάτια Σου, ποὺ ἀνοίγουνε τοὺς οὐρανούς.

Σάν σήμερα. Ὁ Ἀρχάγγελος μ' ἄσπρες φτε-
[ροῦγες
κατέβη «Χαῖρε» νὰ Σοῦ πῇ «Χαριτωμένη».
Τῆς Ἰουδαίας λουλούδισαν ὡς πέρα οἱ ροῦγες
τὴν ὥρα ἐκείνη. Ὀλοῦθε φῶς. Κι ἀπ' τὴ φραγὴ
κόσμοι ξεπέταξαν πουλιῶν στὴν οἰκουμένη
κ' «Εὐαγγελίζου» ἐλάλησαν «θλιμμένη γῆ»

Σάν σήμερα. Κι ἀξέχαστο τὸ Εἰκοσιένα.
Μὲ τὰ πουλάκια ξύπνησαν τὰ καριοφύλια.
Μιά φλόγα ἀπὸ τὰ πέλαγα, ποὺ ἐξαναγέννα
κόσμους ἡρώων, φωτίζοντας πρὸς στὴ στεριά,
βροντὲς σκορποῦσε κ' ἔκαμε νὰ ποῦν τὰ χεῖλια
«Χαῖρε μιάς γῆς ἐλληνικῆς Ἑλευθεριά».

Θρησκεία Πατρίδα. Τὸ διπλὸ τὸ προσκεφάλι
γιὰ τὴν ψυχὴ μου. Σήμερα, μὲ τὴν αὐγοῦλα,
μπροστὰ Σου, Μεγαλόχαρη, λυγίζω πάλι
τὰ γόνατα τάλύγιστα, σκυφτός, κ' ἐδῶ
μὲ τὴ φωνή μου Ἑλληνικὴ καὶ ρωμιοπούλα
παιῖνα ἀντὶς γιὰ προσευχὴ Σοῦ τραγουδῶ.

25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ ἐξηγῇ κανεὶς σὲ ἀληθινὰ Ἑλληνόπουλα τί εἶναι ἡ 25ῃ Μαρτίου τοῦ 1821.
Εἶναι Ἑλληνόπουλα, ἀκριβῶς διότι νοιώθουν βαθιὰ μέσα στὴν καρδιά τους τὸ νόημά της, εἶσι ποὺ
οὔτε οἱ φιλέλληνες οἱ πιὸ πιστοὶ δὲν μποροῦν ποτὲ νὰ τὸ αἰσθανθοῦνε. Θὰ ἤθελα μόνο μιὰν καλὴ
σκέπη νὰ τοὺς πῶ, ποὺ καὶ αὐτὴν ἀσφαλῶς, μόλις τὴν πῶ, θὰ ἀνακαλύρουν ὅτι τὴν φύλαγαν μέσα
τους, χωρὶς ἴσως ἀκόμη νὰ τὴν προσέξουν. Ἡ 25ῃ Μαρτίου 1821 δὲν βρίσκεται μόνο στὸ παρελθόν,
βρίσκεται καὶ στὸ μέλλον. Δὲν εἶναι μόνο μιὰ ἐποχὴ ποὺ ἐπῆρξε καὶ πέρασε, εἶναι καὶ μιὰ ἰδέα ποὺ
ὑπάρχει καὶ θὰ ὑπάρξῃ ὅσο ὑπάρχει ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ. Δὲν συνέβη μόνο τότε ποὺ οἱ πάπποι καὶ οἱ
προπάπποι μας μὲ τὰ γιαταγάνια καὶ τὰ καριοφύλια τους ἀνοίξαν τὸ δρόμο στὸ ἀγροροξυπηγμένο ἀπὸ
τὴν σκλαβιά του Ἔθνος. Συμβαίνει καὶ σήμερα, σὲ ὅλες τὶς κορφές καὶ τὶς χαράδρες τῆς Ἑλλάδος,
ἐκεῖ ποὺ οἱ γονεῖς μας καὶ τ' ἀδέρφια μας πολεμοῦν τὸν τρομερώτερον ἐχθρὸν τῆς φυλῆς μας.
Γιὰ τὴν ἴδια ἑλευθερίᾳ πολεμοῦμε σήμερα, γιὰ τὴν ὁποία πολεμοῦσαν ἑκατὸν εἴκοσι χρόνια πρὶν
οἱ πατέρες μας. Μόνο ποὺ σήμερα ὁ ἐχθρὸς εἶναι ἀκόμα πιὸ τρομερὸς καὶ ἡ ἀξία τῆς νίκης ἀκόμα πιὸ
παγκόσμια καὶ πιὸ μεγάλη. Ἐχομε λοιπὸν καὶ ἐμεῖς σήμερα τὸ δικό μας Εἰκοσιένα. Ἐχομε καὶ ἐμεῖς
τὶς δύσκολες ὥρες μας καὶ θὰ ἔχωμε καὶ ἐμεῖς, στὴν ὥρα ποὺ θὰ θελήσῃ ὁ Θεός, τὸ Ναναρίνο μας
καὶ τὸν τελικὸ θρίαμβο. Ἀρκεῖ νὰ ἔχωμε τὴν πίστη ποὺ εἶχαν οἱ πατέρες μας καὶ τὴν ἀδάμαστη
θέληση τῆς νίκης.

Ἡ ἑλληνικὴ νεότης ποὺ βαδίζει κάτω ἀπὸ τὸ ἱερὸ σῆμα τοῦ Σταυροῦ, οἱ Ἐρυνθροσταυρίτες καὶ
οἱ Ἐρυνθροσταυρίτισσες ποὺ στέκουν ὑπερήφανοι σὲ ὅλες τὶς ἄκρες τῆς Ἑλλάδος, αὐτοὶ πρῶτοι θὰ
κηρύξουν τὴν πίστη τους στὰ ἰδανικά τοῦ Εἰκοσιένα καὶ στὸν ἀγῶνα, τὸν σκληρὸν σύγχρονον ἀγῶνα,
ποὺ κάθε μέρα ὅμως μᾶς φέρνει καὶ πιὸ κοντὰ στὴν ὀριστικὴ νίκη καὶ στὴν τελικὴ ἀπολύτρωση.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 17674
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
ΑΡΙΘ. 36199

Κ. Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

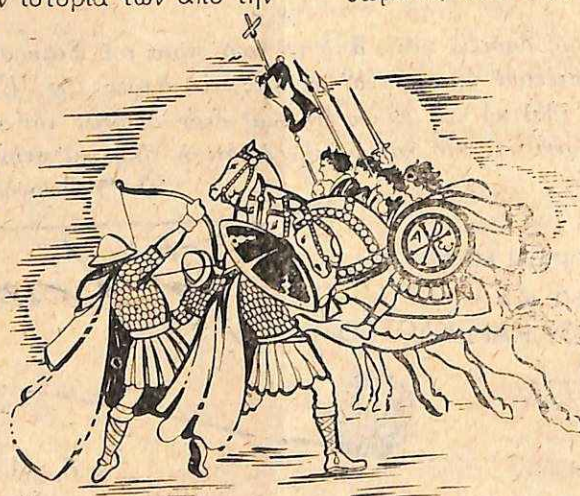

60V

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Όταν εις τὰς 4 Νοεμβρίου τοῦ πρώτου χρόνου τῆς 276 Ὀλυμπιάδος, δηλαδή τοῦ 326 μ.Χ. ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας ἐθεμελίωσε τὰ τείχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δὲν ἐσημείωνε μόνο τὴν ἀπαρχὴ μίᾳς νέας περιόδου στὴ ζωὴ τοῦ Βυζαντίου, τῆς πόλεως, ποὺ εἶχαν ἰδρῦσει τὸν 7ο πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα οἱ ἄποικοι ἀπὸ τὰ Μέγαρα καὶ τὴν Μίλητο, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίᾳ τοῦ μυθικοῦ Βύζαντος στὶς ὄχθες τοῦ Βοσπόρου. Ἀρχίζε μαζί μιά καινούργια περίοδος στὴν ἱστορικὴ ζωὴ τῆς ἀνθρωπότητος ὁλοκλήρου. Παλαιότεροι ἱστορικοὶ καὶ ἐρευνηταί, ἀκολουθοῦντες τὸ παράδειγμα τοῦ μακαρίτου Ἀγγλου Γίθωνος, ἐχαρκτήρισαν ὁλόκληρὴ τὴν ἱστορίᾳ τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας ὡς τὴν ἱστορίᾳ τῆς καταπτώσεως καὶ τοῦ μαρasmus τοῦ Ρωμαϊκοῦ Αὐτοκρατορίας. Ἐθεώρησαν δηλαδή τὴν νέα Αὐτοκρατορία, ποὺ ἐδημιουργήθηκε μὲ πρωτεύουσα τὴν καινούργια πόλιν τοῦ Κωνσταντίνου, ὡς μίᾳ ἀπλῇ συνέχειᾳ τῆς Αὐτοκρατορίας τῆς Ρώμης καὶ ἐμελέτησαν τοὺς ἑνδεκα αἰῶνες, ποὺ ἐπέρασαν ἔκτοτε καὶ μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τὸν Μωάμεθ, σὰν μιά συνεχῆ σειρά συμπτωμάτων καταπτώσεως καὶ μαρasmus.

Δὲν τοὺς ἐμπόδιζε τοὺς ἱστορικοὺς αὐτοὺς στὴν διατύπωσιν τῆς καταπληκτικῆς τῶν θεωρίας οὔτε καν ὁ καταφανὴς παραλογισμὸς ποὺ ὑπῆρχε σ' αὐτήν. Περίεργη ἀληθινὰ κατὰπτωσις αὐτὴ, ποὺ κρατᾶει χωρὶς διακοπὴ μιά ὁλόκληρη χιλιετία, χρονικὸ διάστημα δηλαδή διπλάσιον τουλάχιστον ἀπὸ τὸ σύνολο τῆς ἄλλης ἱστορίας τῆς ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, χρονικὸ διάστημα ποὺ φθάνει σὲ ἄλλα Κράτη γιὰ νὰ χωρέσῃ ὁλόκληρη τὴν ἱστορίᾳ τῶν ἀπὸ τὴν γένεσιν καὶ τὴν πρώτην ἀφετηρίαν τῶν, μέχρι τῆς μεγάλης τῶν ἀκμῆς καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ὡς τὴν τελικὴ τῶν κατάρρευσι! Ἀκόμα περισσότερο ὅμως οἱ παλαιότεροι αὐτοὶ ἱστορικοὶ στάθηκαν ἀνίκανοι νὰ ἀντιληφθοῦν καὶ ποῖος ἦταν ὁ μέγας ἱστορικὸς προορισμὸς τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ποῖα ἦταν τὰ βασικὰ ἠθικὰ καὶ πνευματικὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ τῆς ἐπέτρεψαν νὰ τὸν ἐκπληρώσῃ καὶ ποιὲς ἦταν οἱ ἀληθινὰ ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίαι ποὺ προσέφερε στὴν πρόοδο καὶ τὸν πολιτισμὸ τῆς ἀνθρωπότητος ὁλοκλήρου.

Ἐξαπέλυσαν τὶς ὁρδὲς τῶν κατὰ τοῦ Βυζαντίου.

Σήμερα οἱ περίεργες αὐτὲς ἱστορικὲς θεωρίαι τῶν περασμένων γενεῶν, ποὺ ἠρνοῦντο τὴν ἀξία καὶ τὴν σημασίαν τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας εἶναι ὀριστικὰ χρεωκοπημένες πιά. Μὲ ἀληθινὴ ἐκτίμησιν καὶ σεβασμὸ ἢ ἱστορικὴ ἐπιστήμη στέκεται ἐμπρὸς στοὺς ἑνδεκα αὐτοὺς αἰῶνες τῆς Βυζαντινῆς ἱστορίας καὶ μεγάλα Πανεπιστήμια, Ἰνστιτούτα καὶ Ἰδρύματα σὲ ὅλο τὸν πολιτισμένον κόσμον ἔχουν καταστήσει προσφιλεῖς τῶν σκοπῶν τὴν μελέτη τοῦ ἀπεράντου πλούτου τῆς ἱστορίας αὐτῆς. Χιλιάδες τόμων ἔχουν ἐκδοθῇ ἀπὸ διαπρεπεῖς ἱστορικοὺς, τεχνοκριτικούς, ἐπιστήμονας κάθε εἶδους, ποὺ ἐξετάζουν τὰ ἀτέλειωτα στοιχεῖα τῆς συμβολῆς ποὺ προσέφερε ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία στὸν πολιτισμὸ καὶ τὴν πρόοδο τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐχει γίνῃ πιά γενικὴ συνείδησις τῶν ἀληθινῶν ἐπιστημόνων, ὅτι ἡ Αὐτοκρατορία ποὺ ἰδρύσε τῷ 326 ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας καὶ ποὺ ἐσθυσε μὲ τὴν τελευταία πνοὴ τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, ὅταν τὴν 29ην Μαΐου 1453 ἐπίπετε «μαχόμενος ὡς Ἕλληνας» ἔκτοτε καὶ ἐκπληρώσει τὸν ἀληθινὰ κοσμοϊστορικὸ προορισμὸ τοῦ ἀκτινοβόλου κέντρου ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀκαταβλήτου προστάτου τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀλλὰ ἐπρόχώρησε ἡ ἀληθινὴ ἱστορικὴ ἐρευνὰ τῆς ἐποχῆς μας καὶ σὲ ἕνα ἄλλο συμπέρασμα, ποὺ ἐνδιαφέρει ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἀκόμα περισσότερο: ἡ Πολιτεία αὐτὴ, ποὺ ὑπόφερε μὲ τὴν πάροδο τῶν αἰώνων νὰ ἐξελιχθῇ σὲ ὑπεροχότερο κρατικὸ δημιούργημα τοῦ Μεσαίωνα καὶ ἐπετέλεσε κατορθώματα, ποὺ καμμιὰ ἴσως ἄλλη ἱστορικὴ πολιτεία δὲν ἔχει σὲ ἐνεργητικὸ τῆς, διετήρησε ἴσως πάντοτε τὴν ὑπερηφάνειαν τῆς Ρωμαϊκῆς τῆς κληρονομίας, ἐκέρδισε ὅμως τὸ ἀνώτερο πνεῦμα τῆς, τὴν συνείδησιν τοῦ ἱστορικοῦ τῆς πολιτισμοῦ καὶ τὴν ἀκατάβλητη ὁργανικὴ τῆς δύναμις, μόνο ὅταν ὁ Ἕλληνας ἐβίωσε σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς τῆς τὴν σφραγίδα τῆς δικῆς του μεγαλοφυΐας. Στὴν Βυζαντινὴ πνευματικὴ γῆ ἡ βαθεῖα, ἀρμονικὴ καὶ λεπτὴ σκέψις, ποὺ ἀνθοῦσε ἄλλοτε γύρω ἀπὸ τὸν Ναὸ τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς ἐπάνω στὴν Ἀθηναϊκὴ Ἀκρόπολιν, ἐγονιμοποιήθηκε ἀπὸ τὴν θεϊκὴν ἀλ-

λὰ καὶ ἀνθρώπινη δύναμις τοῦ Χριστιανικοῦ Εὐαγγελικοῦ Πνεύματος. Ἐδημιουργήθη ἔτσι τὸ ὑπέροχο ἐκεῖνο ἀμάλγαμα τοῦ Χριστιανικοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, τῆς Χριστιανικῆς πίστεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κάλους, ποὺ ἦταν προωρισμένο νὰ ἀποθῇ καὶ νὰ μείνῃ γιὰ ὅλους ἴσως τοὺς αἰῶνες ἢ ἐμπνευσὶς καὶ ἡ κατεύθυνσις καὶ ὁ ὁδηγὸς ὅλων τῶν ἀληθινῶν πολιτισμῶν.

Σὲ κάθε μίᾳ ἀπὸ τὶς περιόδους τῆς Βυζαντινῆς ἱστορίας οἱ σημερινοὶ ἱστορικοὶ βρίσκουν τὰ ἀδιάψευστα κριτήρια τῆς βαθεῖας ἐπιδράσεως, ποὺ εἶχε ὁ Ἕλληνισμὸς σὲ κάθε ἔκφανσιν τῆς ζωῆς καὶ τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ τῶν κατοίκων του. Μπορεῖ νὰ ἐπέρασαν ἀπὸ τὸν Βυζαντινὸ θρόνον Βασιλεῖς, ποὺ ἤρχοντο ἀπὸ ἄλλες χώρες καὶ ποὺ δὲν εἶχαν ἀπὸ τὴν καταγωγὴ τῶν καμμιὰ ἄμεση σχέσις μὲ τὸν Ἕλληνισμό. Ἀλλὰ πάντοτε τὸ Ἕλληνικὸ πνεῦμα κατάρθωνε ἢ νὰ τοὺς κατακτῇ καὶ νὰ τοὺς ἀφομοιώσῃ ἢ νὰ τοὺς καταθάλῃ καὶ νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ γιὰ νὰ ἐπανέλθῃ ἡ ἐξουσία σὲ ἄλλα χέρια πῶς ἀξία. Καὶ ὑπάρχουν ἔτσι ὅλες οἱ ἀποδείξεις, ποὺ μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἀποδεχθῶμε χωρὶς κανένα ἱστορικὸν δισταγμὸν τὸν θαυμασιὸν ὀρισμὸ τῆς «Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας τῶν Μεσῶν Αἰώνων» ποὺ ἔδωσε σὲ Βυζαντινὸ Κράτος ὁ Κωνσταντῖνος Παπαρρηγόπουλος.

Ἡ Ἑλληνικὴ αὐτὴ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία ἐξεπλήρωσε τὸν ἀνώτερον ἱστορικὸν προορισμὸν τοῦ κέντρου τῆς ἀκτινοβολίας καὶ τοῦ ἀδამαστοῦ προστάτου τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μὲ ἀφοσίωσιν ἀπαράμιλλη, μὲ ἡρωισμό ἀσύγκριτο, μὲ θυσίαις ὀδυνηρὰς. Κατὰ τὴν χιλιετίαν τῆς ζωῆς τῆς ἀντιμετώπισε καὶ τελικὰ κατέβαλε ἔχθρους ἀτελείωτους, ποὺ ἐξορμούσαν ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος ὅχι μόνο γιὰ νὰ κατακτῇ τὴν πλούσιαν Κωνσταντινούπολιν, ἀλλὰ γιὰ νὰ συντρίβουν τὸν πρόμαχον αὐτὸ τῆς Χριστιανώσεως, νὰ πνίξουν μέσα σὲ αἷμα τοῦ ἡθικοῦ κήρυγμα καὶ τὸ θρησκευτικὸ δόγμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ μπορέσουν ἔτσι ἀνενόητοι νὰ ἐπιβάλουν τὴν στυγνὴν τους τυραννίαν σὲ ὅλο τὸν κόσμον: Πέρσαι καὶ Οὐννοὶ καὶ Σκύθες, Λογγοβάρδοι καὶ Βάνδαλοι καὶ Ἀσάρεις, Σαρακηνοὶ καὶ Βούλγαροι καὶ Σέρβοι, Ρῶσοι καὶ Ἀλανοὶ καὶ Κουμανοὶ, Πετσενέγοι καὶ Τούρκοι καὶ Τάταροι, Νορμανδοὶ καὶ Φράγκοι καὶ Ἰταλοὶ καὶ τόσο ἄλλοι ἐξαπέλυσαν τὶς ὁρδὲς τῶν κατὰ τοῦ Βυζαντίου, ἔφθασαν συχνὰ ὡς τὰ τείχη του, μερικὲς φορές μάλιστα κατάφεραν νὰ τὸ ὑποτάξουν πρόσκαιρα. Ἀλλὰ πάντοτε σὲ τέλος ἐνίκωντο ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν πνευματικὴν του δύναμιν, τὸν ἡρωισμό τῶν ὑπερασπιστῶν του καὶ τὴν μεγαλοφυΐαν τῆς κρατικῆς του διευθύνσεως. Αὐτὸ δὲ ἔγινε καθ' ὅλο τὸ μακρότατον χρονικὸν διάστημα ποὺ ἐχρειάζετο γιὰ νὰ μπορέσῃ πραγματικὰ ὁ Χριστιανισμὸς νὰ ἀκτινοβολήσῃ πρὸς ὅλο τὸν κόσμον, νὰ ἀποκτήσῃ τὶς στερεεῖς ρίζες του καὶ νὰ γίνῃ ἱκανὸς νὰ ἀποθῇ ὁ φωτεινὸς καὶ ἀκαταμάχητος πῶς ὁδηγὸς τῆς ἀνθρωπότητος.

Καὶ δὲν ἐνίκουσε μόνο τοὺς ἐχθροὺς του τὸ Βυ-

ζάντιο· μὲ τὴν ἀξιοθαύμαστη πολιτικὴ καὶ πνευματικὴ ἀκτινοβολία του τοὺς ὀργάνωνε, τοὺς ἐξεπολίτιζε, τοὺς ἀνώγεινε. Χάρεις σ' αὐτὸ ἄγριες ὁρδὲς καὶ βάρβαρες φυλὲς μετεβάλλοντο σὲ πραγματικὰ Ἕθνη, ποὺ θὰ ἤμπορουσαν ἀργότερα νὰ προσφέρουν καὶ αὐτὰ τὴν συμβολὴν τῶν στὸν Εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸ. Ἀπὸ τὶς ὁρδὲς τῶν Σλαύων, τῶν Βουλγάρων, τῶν Μαγυάρων, τῶν Βαράγγων, τὸ Βυζάντιον εἶναι ἐκεῖνο, ποὺ ἐδημιούργησε μὲ τὴν ἀξιοθαύμαστη προσπάθειάν του τὰ Βασίλεια τῶν Σέρβων καὶ τῶν Κροατῶν, τὸ Κράτος τῶν Τσάρων τῆς Βουλγαρίας, τὸ Οὐγγρικὸν Κράτος τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, καὶ τὴν Ρωσικὴν Χριστιανικὴν Ἡγεμονίαν τοῦ Ἁγίου Βλαδιμήρου. Ἀκόμη ὅμως καὶ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία ἀνενέωσαν πραγματικὰ τὸν πολιτισμὸν τῶν δια τῆς ἐπαφῆς μὲ τὸ Βυζάντιον. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ Ἰσλαμικοῦ Πολιτισμοῦ ὑπῆρξε μέγιστος καὶ πρωταρχικὸς ὁ ρόλος ποὺ ἔπαιξε τὸ Βυζάντιον. Ἐπὶ αἰῶνας ὁλοκλήρους ἡ Κωνσταντινούπολις ἔμεινε ἡ ἀδιαμφισβήτητη πρωτεύουσα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ πολιτισμοῦ.

Ποὺ εἶχαν διαφυλαχθῇ στὶς βιβλιοθήκες μὲ στοργικὴ προσοχή.

Πέραν ὅμως ἀπὸ τὴν ἀμυντικὴν καὶ πολιτικὴν αὐτὴν συμβολήν, ποὺ προσέφερε μὲ τὴν ὑπέροχην κρατικὴν του ὀργάνωσιν, τὰ ὅπλα καὶ τὰ στήθη τῶν ἀγωνιστῶν του, τὸ Βυζάντιον στὸν Χριστιανισμό καὶ τὸν Πολιτισμὸ, ὑπάρχει καὶ ἡ ἄλλη συμβολή, ἡ καθαρῶς πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ, ποὺ δὲν εἶναι καθόλου κατώτερη καὶ λιγώτερο ἀξία προσοχῆς. Γιατί ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία δὲν ὑπῆρξε μόνο· γιὰ μίαν ὁλόκληρη χιλιετίαν ὁ ἐνοπλος προστάτης καὶ ὁ κρατικὸς ὀργανωτὴς τῶν δύο αὐτῶν βάσεων τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ τῆς προσπαθείας τῆς ἀνθρωπότητος γιὰ τὴν ἀληθινὴν τῆς πρόοδο. Ὑπῆρξε ταυτοχρόνως σὲ ὅλο αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα ὁ βιβλιοφύλαξ τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας, ποὺ εἶχε κληροδοτήσῃ ὁ κλασσικὸς Ἕλληνισμὸς στὴν ἀνθρωπότητα, ὁ ἐμπνευστὴς καὶ ὁ ὁδηγὸς τῆς τόσο σημαντικῆς γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα ὁλόκληρης προσπάθειας νὰ ἐναρμονισθοῦν κάπως ἡ σοφία αὐτὴ καὶ τὸ ὑπέροχον κήρυγμα τοῦ Θεοανθρώπου, γιὰ νὰ ἀποτελέσουν τὴν μόνην ἀθάνατην βάσιν κάθε μεταγενεστέρου πολιτισμοῦ, ἐκεῖνου ποὺ ἀπεκλήθη ὁ Ἑλληνοχριστιανικὸς πολιτισμὸς.

Σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς ἐποχὰς τῆς Βυζαντινῆς ἱστορίας ἡ διδασκαλία τῶν ἀριστουργημάτων τῆς Ἑλληνικῆς πνευματικῆς ζωῆς, ποὺ εἶχαν διαφυλαχθῇ μὲ στοργικὴν προσοχὴν στὶς βιβλιοθήκες τοῦ Βυζαντίου, τῆς Τραπεζούντας τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Αὐτοκρατορίας, ἀποτελοῦσε ἕνα ἀπὸ τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀνέπτυξαν τὸ ἀθάνατον διδάγμα τοῦ Θεοανθρώπου καὶ τὸ μετέβαλαν σὲ ὁλοκληρωμένον φιλοσοφικὸν σύστημα, εἶχαν ὅλοι σχεδὸν ἀνώτερη Ἑλληνικὴ μόρφωσιν. Καὶ ἡ φιλοσοφικὴ καὶ πνευματικὴ τῶν αὐτῶν κατάρτισις ἀφῆκε καταφανὴ τὴν σφραγίδα τῆς σὲ ὅλο τὸ ἔργον των. Εἶναι ὅμως ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὴ γιὰ τὴν σημασίαν ποὺ εἶχε ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιδράσις στὴν Βυ-

“Ας αναφέρουμε μερικά από τὰ χαρακτηριστικώτερα σχόλια τοῦ εἴδους αὐτοῦ: «Ἡ Βυζαντινὴ Ἑλλάς, λέγει ὁ μεγάλος Γάλλος ἱστορικός Λαβίς, ἐπεστράτευσεν τὴν παραμονὴν τῆς τελικῆς τῆς καταρρέουσας ὅλες τῆς πνευματικῆς τῆς δυνάμεις γιὰ νὰ ρίξῃ μιὰ τελευταία ἀναλαμπὴ τοῦ αἰώνιου τοῦ φωτὸς πρὸς τὸν κόσμον ὁλόκληρον». «Οἱ Βυζαντινοὶ τοῦ 14ου καὶ τοῦ 15ου αἰῶνος, λέει ὁ Ἀγγλος Βυζαντινολόγος Στ. Ράνσιμαν, πολιορκημένοι ἀπὸ φροντίδες, διατρέχοντες τοὺς τρομερωτέρους κινδύνους, ἀντιμετωπίζοντες μέλλον σκοτεινὸ ἐστράφησαν μὲ περισσότερον πάθος παρὰ ποτὲ ἄλλοτε στὶς δόξες τοῦ παρελθόντος καὶ μᾶς ἔδωσαν μερικοὺς ἀπὸ τοὺς σημαντικώτερους διδασκάλους, σοφοὺς, λογίους καὶ καλλιτέχνας τῆς Κωνσταντινουπόλεως». «Τὸ καταδικασμένο στὸν μοιραῖο μαρasmus Βυζάντιο τῶν Παλαιολόγων, λέει ὁ πρῦτανος τῶν ἱστορι-

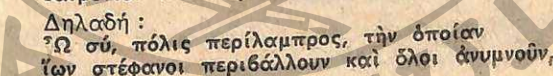
Τὸ **αὖν**, ἐσπάρθη πολλές φορές, ἀλλὰ δὲν ἐφύτρωσε.
Ὁ Θεός, ἔδωσε τὴν ὑπογραφή του διὰ τὴν ἐλευθε-
ρίαν τῆς Ἑλλάδος, δὲν τὴν παίρνει ὀπίσω.

... Ἄνῃρ ἐξ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ἀποστέλλει ἐν ταῖς μεγάλαις ἡμέραις τῶν Ἑθνῶν, οἵτινες καὶ ἰδιωτὰ ὄντες βασιλεύουσιν εἰς ὅλας τὰς διανοίας καὶ κινήσεις ὅλας τὰς χεῖρας ὡς διὰ μαγείας, συνειοῦσι τὰ ἐρραγισμένα εἰς πατριὰς Ἑθνη, ἀναδεικνύονται ὑπὸ τὰς μορφὰς πολιτικοῦ ἀνθρωπίνου μεγαλείου παριστάμενοι ἅμα πολιτικοὶ ἕξουχοι, στρατηγοὶ μεγάλοι, ῥήτορες μελίγλωσσοι καὶ κύκλον ἀποστάσεως ἐγχαράττουσιν ἀπὸ πολλῶν. Ὁ ἀνὴρ αὐτὸς ἔχων νοῦν ἀκατέργαστον, ἀλλὰ γεννητικώτατον καὶ οὐζώτατον, ἄμειρος ὢν παιδείας ἄλλ' ἀγαπῶν τοὺς ἐκτεταμένους, φιλάσθετος ἀλλὰ καρτερικώτατος εἰς τὰς σκληραγωγίας, δαπανῶν ἀφειδῶς τὴν ἰδίαν περιουσίαν εἰς τὰς δημοσίας ἀνάγκας, ἐκθέτων τοὺς περὶ αὐτὸν εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος κινδύνους καὶ πρώτος αὐτὸς ἐκτιθέμενος, στρατηγικώτατος ἀπάντων καὶ τῶν πάντων τὰς στρατιωτικὰς γνώμας ἀκούων καὶ σταθμίζων...

A.A.K.

Θεί(α) εἶν' ἡ δόξα. Μὴ πορρὲς κατ(ε)ῖς πεθίγ(ν)ει.

Αἱ ἑορταὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων διήρκουν ἑπτὰ ἡμέρας. Ἡ πρώτη ἀφιερώνετο εἰς τελετὰς καὶ θυσίας, αἱ ἐπόμεναι πέντε ἡμέραι εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἡ ἑβδόμη εἰς τὴν ἀπονομὴν τῶν ἐπ'αθλήτων. Οἱ ἀγῶνες αὐτοὶ περιελάμβανον ἱππικὰ ἀγωνίσματα (κελητοδρομίας καὶ ἀρματοδρομίας) καὶ γυμνικὰ ἀθλήματα δι' ἄνδρας καὶ παῖδας. Οἱ ἄνδρες ἠγωνίζοντο εἰς ἀγῶνας ταχύτητος μικρῶν καὶ μεγάλων ἀποστάσεων μετὰ καὶ ἀνεὺ ὅπλων.

σμου, πάλην, πυγμὴν καὶ ἀκόντιον, οἱ δὲ παῖδες εἰς ἀγῶνα δρόμον, πάλην καὶ πυγμὴν. Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἀγώνων ποιεῖται, ῥήτορες καὶ δοκιμοὶ συγγραφεῖς ἐπεδείκνυνον τὴν τέχνην τῶν εἰς τὸν τρόπον ὥστε τοὺς συγκεντρούμενον μέγα πλήθος εὗρισκε τὴν εὐκαιρίαν ναὶ ἐκτίμησης ἐκδηλώσεως τοῦ ὅψιλου καὶ τοῦ ὠραίου καὶ τοῦ εὐγενοῦς εἰς σπινθεδασμένους ἐπιδείξεις πνευματικῆς καὶ σωμα-

Ένθουσιασμένος ο παππούς μίλησε
τώρα για τα δικά του κατορθώ-
ματα...

Μήνα τώρα ή γέριχη βαλανιδιά, ο παππούς, βρίσκεται κρεβατωμένος. Κάτι γρίπες, κάτι παλιά ρευματικά, κάτι συνάγια, δεν τον άφησαν να σηκωθεί, να ξεμυτίσει. "Ατσάλι, που τα χρόνια τό λύγισαν. Γεροπλάτανος που τον κούφωσε ή πολυκαίρια. Την παραμονή του Εὐαγγελισμού είδε από πρωί τον Τάκη, το εγγόνι του, που ήταν κι 'Ερυθροσταυρίτης, να σηκώνεται, να νίβεται, να τοιμάζεται.

— Για πού τόσο πρωί; Τι δεν κάθεται ακόμα, του είπε.

— Έχουμε παρέλασι, παππού, σήμερα. Τά σχολεία θά μαζευτούν κάτω από την Ακρόπολη. Θά είναι και ο Υπουργός της Παιδείας. Ύστερα θά πάμε στον Άγνωστο στρατιώτη. Μας είπαν να μαζευτούμε νωρίς. Θά είναι και οι άλλοι Έρυθροσταυρίτες.

Φωτιές, σπίθες πέταξαν τα μάτια του παππού στα λόγια του. Παρέ-

λασι κάτω από την Ακρόπολη και ύστερα στον Άγνωστο στρατιώτη! Και αυτός στο κρεβάτι! "Αχ! Ξέρμα νιάτα!

Σάν έφυγε το εγγόνι κι έμεινε μόνος και πού δεν πήγε ο νους του παππού, πού δεν ταξίδεψε!

Στά δέκα τρία την ημέρα την Έθνική την είχε περάσει στη Θεσσαλονίκη. Άξιωματικός τότε του Ίππικού καθάλα σ' ένα βαρβάτο ατίθασο α-λογο πού μόνο λαλιά δεν είχε, είχε το πρόσταγμα στην πλατεία της "Αγία-Σοφίας και στο Λευκό Πύργο. Ήταν ο αξιότερος καθαλάρης της Ιλαρχίας, ο πιό λεθένης, ο πιό φανταχτερός. Πράκες έκανε τότε στη Μακεδονική πρωτεύουσα ή λεβέντικη κορμωστασιά του.

"Άλλη χρονιά βρέθηκε πάλι μιά τέτοια μέρα στις Σέρρες. Και κεί έξω από τη Μητρόπολη τους Ταξιάρχες πού παρατάχτηκε το Ίππικό, άφηνιασε το αλόγο του, άγριψε, έγινε ασυγκράτητο. "Αν ήταν άλλος καθαλάρης κι όχι αυτός, με τέτοιο άγρίεμα πού είχε ο Ντορής του, θά τον πετούσε κάτω, θά τον κομμάτιαζε. Μά αυτός αλύγιστος, βράχος τσιμεντένιος στη θέση του, δεν έδινε πεντάρα για κείνα τα καμώματα ώσπου το αλόγο του κουράστηκε κι έγινε άρνακι.

"Ύστερα πήγε ο νους του σε άλλες πολιτείες στην Καβάλα, στην Κοζάνη, στη Σύμνη, όπου κι εκεί είχε περάσει παρόμοιος Έθνικός γιορτές. Ζωντανή Ιστορία ο παππούς, και πού δεν είχε πάει, πού δε στάθηκε, πού δεν πολέμησε!

Αυτά θυμήθηκε και σηκώθηκε και

πήγε λίγο πιό πέρα πού είχε μιά κασέλα και την άνοιξε.

"Ελαμψε ή μακριά σπάθα του Ίππικού, Άστροποδόλησε ή μεγάλη στολή με τα φανταχτερά της ποικίλματα, με το καπέλο με το λοφίο. Λαμποκόπησαν τα παράσημα. "Όλα τὰ έβγαλε στη σειρά ο παππούς, τὰ χάρειψε και τὰ καμάρωσε. Τὰ θυμητάρια τουτὰ πού ήσύχαζαν δοξασμένα μέσα στην κασέλα του θύμιζαν μάχες, δόξεις, παράτες και τί δεν του θύμιζαν!

Τὰ άφησε εκεί άραδιασμένα, τὰ κοίταξε και τὰ ξανακοίταξε σαν δνειροπαρμένος μέσα σε άλλους κόσμους, δικούς του παλιούς.

Άπό τους κόσμους αυτούς τον σπνέφερε ένα τραγούδι:

— "Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει....

Ήταν το εγγόνι του πού γύριζε από την παρέλασι τραγουδώντας.

— Ναί! δεν πεθαίνει! Έκαμε ο παππούς. Τέτοια πατρίδες, παιδί μου, με τριών χιλιάδων χρόνων Ιστορία, με Θερμοπύλες, με Μαραθώνες, με Ζάλογγα, με Δοϊράνες, δεν πεθαίνουν. Άγάπησέ την, παιδί μου, την πατρίδα μας με πάθος. Άγάπα την πιό πολύ και από τη ζωή σου ακόμα.

Μακάρι με τέτοια πατριωτικά διδάγματα να γαλουχούν τὰ εγγόνια τους και άλλοι γέροι και να τὰ φρονιματίζουν καθώς ο παραπάνω παππούς.

ΒΑΣ. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ
Έπιθεωρητής Δημ. Σχολείων

της Ελλάδος προπύργιον, ένδοξοι Άθηναι,
θεία πόλις!

Η διαφορά μεταξύ μικρού και μεγάλου ποιητού είναι όμοια προς την διαφοράν μεταξύ ύψιπέτου άετου, ό όποιος όρμα από του ύψους και συλλαμβάνει το θήραμα και του κόρακος ό όποιος χαμηλοπετὰ και κράζει:

έστι δ' αϊετός ώκως έν ποτανοίς,
ός έλαβεν αίψα, τηλόθε μεταμαιόμενος, δαφοινόν
άγραν ποσίν·

κραγέται δε κολιοί ταπεινά νέμονται.
Δηλαδή:
Ταχύς είναι μεταξύ των πτηνών ό άετός,
όστις μακρόθεν σπεύδει και συλλαμβάνει διά μιάς
το αίμοσταγές θήραμα διά των ποδών·
οί δε κόρακες χαμηλά πετούν μετά κρωγμών.
Ζωή χωρίς δόξαν δεν έχει αξίαν:

Ό άνανδρος ζητεί τον μέγαν κίνδυνον να άποφύγη.
Άλλ' άφ' ού ό άνθρωπος όφείλει να άποθάνη,
προς τί να κάθεται άφανής
και να παρασκευάζη άδοξον γήρας μάτην,
άμέτοχος όλων των καλών;

Άλλαχού:

Άλλ' ώ ψυχή μου,
θέσε εις τον σκοπόν πάλιν το τόξον σου.
Είς ποίον θα άπευθύνωμεν τὰ ένδοξα των ύμνων βελη,
όσα ρίπτει εύμενής ή διάθεσις;

Ίδού πώς παρακαλεί τον Δία να δεχθί την ιεράν
πομπήν ένός Όλυμπιονίκου:

Ηνίοχε υπέρτατε της άκαμάτου βροντής,
Ζεϋ
Έπικαλούμαι σε, διότι αί Ωραι, τας όποιάς
σύ κυβερνάς,

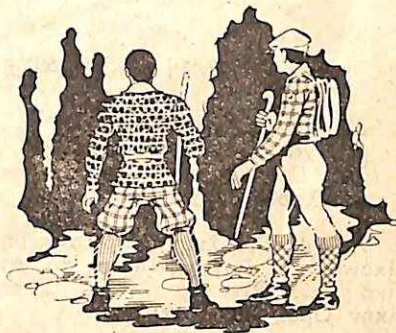
άνακυκλούμεναι με έστειλαν έδώ
μετά πολυμόλπων της φόρμιγγος ώδών
ύμνητην άθλων ύψηλοτάτων.

Ναί, όταν εις τους φίλους συμβαίνει το καλόν,
οί άγαθοί προθύμως άκούουν την εύχάριστον
άγγελίαν.

Άλλ' ώ υίε του Κρόνου,
όστις κατέχεις την Αίτην την άνεμόπληκτον,
ή όποία τον Ισχυρόν Τυφώνα πιέζει,
το τέρας εκείνο με τας εκατόν κεφαλάς,
των χαρίτων ένεκα
δέξαι την ιεράν ταύτην του Όλυμπιονίκου πομπήν,
αίγλην άναον των εύρυσθενών άρετών.

Πλήρης ημερών και δόξης άπέθανεν ό Πίνδαρος εις
"Αργος το 438 π. Χ. εις ηλικίαν 80 έτών. Ζών άνεγνω-
ρίστη έθνικός ποιητής πάσης της Ελλάδος. Αί Άθηναι
τον έτίμησαν Ιδιαίτέρως, κατέστησαν αυτόν πρόξενον
της πόλεως των εις Θήβας, εις δε τας Άθήνας έστη-
σαν εις αυτόν άνδριάντα. Οί Δελφοί ίδρυσαν Ιδιαίτε-
ρον θρόνον διά τον ποιητήν εις τον ναόν του Άπόλλω-
νος. Ό Μέγας Άλέξανδρος διεφύλαξε την οικίαν του
ποιητού όταν κατέλαβε τας Θήβας. Ό Λατίνος ποιητής
Όράτιος τελειώνει ως έξης την θαυμασίαν του Ωδήν
προς τον ποιητήν:

Έκπαγλος πνοή τον Διρκαϊον κύκνον
αΐρει, όταν εις αιθερίου χώρας
φέρεται.
Γ. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ

Το σκοτάδι ήταν φοβερό και δεν μπορού-
σαμε χωρίς φώς να προχωρήσωμε

"Όπως και σ' άλλα μέρη, έτσι και στον τόπο μας υπάρχουν πληθθος σπηλαιο. Μας μένουν όμως άγνωστα, γιατί ως τώρα ελάχιστα πράγματα έχουμε κάνει για την ανακάλυψι και την εξερευνησί τους. Σε άλλες χώρες, περισσότερο προωδευμένες από μας, ή έρευνα των σπηλαίων έχει σημειώσει μεγάλην άναπτυξη άπάντα στα λεγόμενα κάρστια φαινόμενα και έχει εξελιχθί σε ιδιαίτερον έπιστημονικό κλάδο, πού έχει σκοπό την έρευνα και την πολύμορφη μελέτη των κενών ύπογειων χώρων. Η έρευνα όμως αυτή, προϋποθέτει κατάβασι στις σπηλιές, πράγμα κοπιαστικό και επικίνδυνο.

Στον τόπο μας ή έρευνα των γνωστών ως τώρα σπηλαίων και ή ανακάλυψι νέων, είναι πολύ περιορισμένη. Κατά τον περασμένον αιώνα, έπεσκέφθη τον τόπο μας και έκαμε σχετικές εξερευνησεις στην Πελοπόννησο, ο διάσημος Γάλλος σπηλαιολόγος Μαρτέλ. Δεύτερη άναλογη έργασια, πού έχουμε ύπ' όψη μας, είναι εκείνη πού έκαμε προπολεμικώς ένας θερμός φίλος της Ελλάδος, ο Οδύγρος Μάρκοβιτς. Άλλη μεταγενέστερη έργασια, φανερώνεται στα 1932 από φιλοσπηλαιο μέλη του Έλληνικού Όρειωτικού Συνδέσμου, καθώς και μερικων έκδρομικων σωματεϊων μας τα όποια κοντά στην γνωριμία των διαφόρων τόπων, βουνων, νησιων κλπ., έταξαν ως σκοπόν τους και την εξερεύνησι των σπηλαίων.

Μεθοδικώτερη και πιό συστηματική έργασια, αρχίζει κυρίως από τις άρχές του 1936, όποτε ίδρύθη ή Σπηλαιολογική Όμάς του Τμήματος Άθηνων του Έλληνικού Όρειωτικού Συνδέσμου, την όποιαν έπλαισίωσαν ειδικοί έπιστήμονες όρειωτές. Η όμάς αυτή απέκτησε τὰ πιό άπαραίτητα μέσα (άνεμόσκαλες, σχοινιά, κρίκους, γάντζους, συσκευές φωτισμού, όργανα μετρήσεως, πυξίδες κλπ.) και έπέδωθε έκτοτε σε συστηματική έρευνα με τοληρές και επικίνδυνες καθόδους στις σπηλιές μας. Ός τώρα έχουν εξερευνηθί περίπου 40 σπηλαιο και βάραθρα κυρίως στην Άττική, καθώς έπισης και στη νότιο και τη βόρειο Εύβοια, στον Έρύμανθο, στον Παρνασσό, στα

Βαρδούσια, στην Κρήτη, στην Άντιπαρο, στη Ζήρεια κλπ.

Η τραγωδία πού ζούμε από το 1940 ως σήμερα, άνέστειλε, βέβαια, το ώραίο, άθλητικό και έθνικό τουτο έργο, μά και αυτό πού έπετεύχθη είναι σπουδαία έλληνική κατάκτησις, ιδίως όταν σκεφθί κανείς ότι μας έλειπε έντελώς ή εξερευνητική πείρα και τὰ άναγκαία όργανα. Όταν ειρηνεύση κάποτε ο τόπος μας, ή δύσκολη αυτή προσπάθεια θα συνεχισθί φυσικά, για να φέρη στην... έπιφάνεια όλα τὰ άγνωστα έλληνικά σπηλαιο, πού μπορεί ν' άνεργχωνται σε χιλιάδες!... Ός σήμερα εκατοντάδες τοληρών όρειωτών κατέβηκαν δεμένοι κάτω στους σκοτεινούς μυστηριακούς κόσμους, άνάμεσα στις νυχτερίδες και τὰ σεργιτά. Εκεί πού ή ανθρώπινη φωνή δεν είχε άκουσθί άλλοτε. Και κοντά στους άντρες ήταν και τοληρές γυναικες πού άψήφησαν τους κινδύνους και τον κόπο.

"Όπως ή όρειωσία, το σκί, το κυνήγι, το ψάρεμα, το πανί, καταντούν πάθος άκατανίκητο, έτσι και ή εξερεύνησις των σπηλαίων γίνεται έρωτας και πάθος σε πολύ κόσμο. Άρκεϊ να μην κατεβήτε σε σπηλιά. Άμα κατεβήτε δε γλυτώνετε. Θά είσαστε και σεϊς μαγεμένος απ' τις νεράιδες, πού θα συναντήσετε εκεί κάτω στ' άγνωστα βάθη... Ένας νεαρόδοπαρμένος, πού θα τρέχете νύχτα-μέρα στις σπηλιές, στις τεράστιες αυτές ύπόγειες σκοτεινές κοιλάττες, κρατώντας στο χέρι τη λάμπα της άσετυλίνης ή τον ήλεκτρικό φανό, πού θα σάς βοηθήση να κατέβετε και να περιπλανηθίτε από θάλαμο σε θάλαμο. Γιατί, πρέπει να ξέρετε, πως υπάρχουν σπηλιές πού δεν έχουν ένα μόνο διαμέρισμα αλλά πολλά. Υπάρχουν σπηλαιο όπου ο ένας θάλαμος διαδέχεται τον άλλον κι ο ένας είναι ώραιότερος και πιό επικίνδυνος από τον άλλον. Και μεταξύ του ενός και του άλλου υπάρχουν μεγάλες ύψομετρικές διαφορές. Άλλοι πρέπει ν' άναρριχηθίτε, να σκαρφαλώσετε για να περάσετε στην πλατίνη αίθουσας. Άλλοι πάλι θα χρειασθί να κρεμασθίτε με σχοινιά και να κατεβήτε να έπισκεφθίτε έναν άλλο θάλαμο. Είναι όμως τόσο θαυμαστά ώραιά το θέαμα των σταλακτιτών και των σταλανμιτών, με τὰ παράδοξα σχήματα πού σαν πολυέλαιοι άστραφτεροί λάμπουν στην όροφή και γύρω σας, ώστε ξεχνάτε και κόπους και κινδύνους.

Είναι τέτοιο το πάθος της εξερευνήσεως και τόσο ή γοητεία πού δοκιμάζει κανείς κάτω στον παράξενο, μυριοπολύμιστο και φανταστικό αυτό κόσμο πού τεχνουργεί ή φύσις και ό χρόνος με τους σταλακτίτες, τους σταλαγμίτες και τὰ πολύχρωμα λουλούδια, ώστε ξεχνιέται εκεί κάτω στα έρεβώδη βάθη του Πλούτωνος και δε ζητάει να γυρίση πίσω.

Έδώ στον τόπο μας, το ρεκόρ της

παραμονής μέσα στις γήινες αυτές στοές, έχει φτάσει τις 18-20 ώρες. Βέβαια, για μας πού είμαστε άρχαριοι στο έργο αυτό, είναι πολλές οι 20 ώρες. Άλλοι όμως τις έχουν για παιγνίδι, άφου παίρνουν ό,τι τους χρειάζεται μαζί και μένουν ήμέρες όλόκληρες στα βάθη της γής!...

Θυμάμαι κάποτε στην Κάρυστο, πού ή όρειωτική μας όμάδα χωρίστηκε στα δύο. Το ένα τμήμα άνέβηκε στην κορυφή της Όχης. Το άλλο κατέβηκε να εξερευνηση τη σπηλιά της Άγίας Τριάδος. Θά συναντιόμαστε το άπόγευμα εκεί, κοντά στο νερό, κάτω από τὰ δροσόχαρα πλατάνια. Πράνματι, άφου γαρήκαμε την όμορφιά της κορυφής, κατεβήκαμε στην Άγία Τριάδα. Οί ώρες περνούσαν όμως και οι συντρόφοι μας δεν φαίνονταν πουθενά. Μάταια περιμέναμε όλο το άπομειήμερο. Βασίλεψε ο ήλιος και τίποτα άκόμα. Ζυγώσαμε τότε στη σπηλιά. Άπόλυτη σιωπή βασίλευε μέσα. Άνησυχήσαμε για καλά. Θά έπαισε κανένας βράχος και τους πλάκωσε, βγάναμε με το νου μας. Πλησίασα στο στόμιο της σπηλιάς και φώναξα δυνατά:

— Αϊ, παιδιά!...

Καμμία άπόκρισι. Σιγή νεκρική. Το σκοτάδι ήταν φοβερό μέσα και δεν μπορούσαμε χωρίς φώς να προχωρήσουμε. Καθήσαμε απέξω άπελπισμένοι. Είχαμε αρχίσει να συζητούμε για τὰ μέσα, πού έπρεπε γρήγορα να βρούμε και την όμάδα σωτηρίας, πού θα στέλναμε. Τότε άκούστηκαν φωνές από βαθειά, σαν από τον Άδη!... Χαρούμενες κραυγές, γέλια, σφυρίγματα. Τὰ άπολωλότα γύριζαν, άφου έμειναν σχεδόν μιά όλόκληρη μέρα μέσ' στη σπηλιά! Τόσο τους είχε μαγέψει το θέαμα και το βουητό του ύπογειου ρέματος πού κυλούσε μέσ' στη σπηλιά.

Ποιά είναι όμως τὰ ώραιότερα, τὰ όνομαστότερα έλληνικά σπηλαιο; Άξίζει να ξαναμιλήσουμε γι' αυτό το θέμα.

Ε.Σ.Ν. του Δημ. Σχολ. Ριζομύλου Β'. Περ. Λαρίσης πλέκουν μάλλινα
διά τον Στρατόν μας.

Juniors of the Eleim. school Ri-
somilos knitting for the army.

ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ ΚΑΙ ΠΕΖΟΓΡΑΦΟΙ ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Την ώρα που στα Έπτάνησα ανθούσε η ποίηση και ο στοχασμός, οι Αθηναίοι προετοίμαζαν ακόμα την πνευματική τους καρποφορία. Η καθυστέρηση αυτή ήταν φυσική. Τα Έπτάνησα, εκτός που ήταν ένα σημαντικό σταυροδρόμι του Έλληνικού και του Ευρωπαϊκού πολιτισμού, είχαν δεχτεί πιδ γρήγορα τους πολυτίμους σπόρους του Δημοτικού Τραγουδιού. Από τις κοντινές στεριές της σκληρής βωμένης μητρικής γης, οι «κλέφτες» βρίσκοντας στα ήπια νησιά του Ιονίου στοργικό καταφύγιο από το βαρύ χειμώνα και τον άγριο τύραννο, ξεπελίωναν τη φιλοξενία φέρνοντας μαζί τους τα θαυμαστά δημοτικά τραγούδια. Και οι Έπτανήσιοι τα δέχονταν και τ' αφομοίωναν με ζεστή καρδιά και φωτεινή σκέψη και τα βοηθούσαν να γονιμοποιηθούν σε διαλεχτά έργα τέχνης.

Η ίδια αναδημιουργική εργασία άρχισε μετά την απελευθέρωση και στις Αθήνες. Η ζωογόνα πνοή της Δημοτικής Παραδόσεως φύσηξε κ' έδω δυνατή κι όρμητική.

Έτσι άρχισαν και στην πρωτεύουσα οι πνευματικοί άνθρωποι να μελετούν τη δημοτική ποίηση στην πιο πλατεία της έννοια, να ξεθαίνουν στην ζωή και στις παραδόσεις του λαού, να εμποτίζονται γενικά από το δροσερό και ζωντανό πνεύμα του.

Η λογοτεχνία, που ξεπετάχτηκε μέσα απ' αυτή την αναζύμωση, ήταν φυσικό στην αρχή να πάρη μορφή κυρίως ήθογραφική. Σύντομα όμως ύψώθηκε σε ανώτερα και πλαύτερα πεδία τέχνης και πήρε μορφές πιο ελεύθερες και πιο ολοκληρωμένες.

Στην αρχή της αναδημιουργικής αυτής περιόδου παρουσιάζονται μερικά έκλεκτα πνεύματα και τεχνίτες του λόγου, όπως ο έμβριθης μελετητής και εξαίρετος πεζογράφος Έμμανουήλ Ροΐδης, ο ευαίσθητος ποιητής και ικανώτατος άφηγητής Γεώργιος Βιζυηνός, ο είδυλλιακός τραγουδιστής Κώστας Κρυσιόγλου, ο θαυμαστός Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, ο ιδιότυπος αυτός στη γλώσσα και

στην έμπνευσι διηγηματογράφος, που κατώρθωσε να συνδυάση τον ποιητικό με τον πεζό λόγο και να δώσει εξαίσια και γοητευτικά διηγήματα, διαποτισμένα από την πνοή της θρησκείας, τη λάμψη της ελληνικής φύσεως και την αγάπη προς τους άπλους και ταπεινούς ανθρώπους του λαού.

Σε λίγο, με την ισχυρότερη και όρμητικότερη στροφή προς τη δημοτική γλώσσα, η Αθηναϊκή και γενικά πια η όλη Ελληνική Λογοτεχνία παίρνει νέαν ανάπτυξη και δύναμη.

Στο κέντρο της πλατείας και ζωγράφος αυτής ανθήσεως ύψώνεται ο Κωστής Παλαμάς με το λαμπρό, μεγαλόπνοο και πολύπλευρο δημιουργικό του έργο.

Ο Παλαμάς είναι ένας πλατύς και βαθύς ποταμός ποιήσεως και στοχασμού, που αναβρύζει όρμητικός και τρικυμισμένος από τις πιο βαθιές πηγές της Ελληνικής γης και διαποτίζει την εποχή του. Η ποίησή του απλώθηκε σε μια μακρότατη σειρά έπικών και λυρικών ποιημάτων, πού, με άπειρες και πολυποίκιλες μορφές, με ύμνους την Πατρίδα, Ιστορούν τις περπέτες της Φυλής, ζωντανεύουν τους εθνικούς θρύλους και τις παραδόσεις, τραγουδούν τις όμορφες της Ελληνικής γης, άπηχούν τη βουή της Ελληνικής ζωής, εκφράζουν τα αισθήματα, τους πόθους και τους στοχασμούς του λαού μας.

Έτσι ο Παλαμάς είναι, όπως και ο Σολωμός, ένας αληθινά εθνικός ποιητής, αλλά η πλατεία του ψυχή και η φωτεινή του σκέψη απλώνονται συγχρόνως και σε πιο άνοιχτους όρίζοντες, που ένώνουν και συγχωνεύουν τα τοπικά σύνορα με τους πανανθρώπινους κόσμους της Ιδέας.

Είναι πολύ δύσκολο να ξεχωρίση κανείς μέσα από το μεγάλο και πολύμορφο ποιητικό του έργο αποσπάσματα που να χαρακτηρίζουν την ποίησή του. Ας ακούσουμε μόνο τη φωνή της Ελλάδος, που με το στόμα του Διγενή Ακρίτα απευθύνεται στο Χάρο — σ' όλες τις μορφές του Χαλασμού, που απειλίζουν και απειλούν την ελευθερία της και την υπαρκτή της:

«Ο Ακρίτας είμαι, Χάροντα, δέν περνά με τα χρόνια, μ' άγγιζες και δέ μ' ένοιωσες στα μαρμαρένια άλωνα;

Είμ' εγώ η ακατάλυτη ψυχή των Σαλαμίνων, στην Έφτάλοφην έφερα το σπαθί των Ελλήνων.

Δε χάνομαι στα Τάρταρα, μονάχα ξεποσταίνω. Στη ζωή ξαναφαίνομαι και λαούς ανασταίνω».

Ας χαρούμε επίσης τη λαμπερήν εικόνα, που ζωγραφίζοντας το Αττικό τοπίο, δίνει για την όλη Ελληνική Όμορφιά:

«Πρωί, και λιοπερίχυτη και λιοκάλ' (είναι η μέρα, κ' η Αθήνα ζαφειρόπετρα σ' της γης (τό δαχτυλίδι).

Τό φως παντού, κι όλο τό φως, κι (όλα τό φως τ' άδειχνει και στρογγυλά και σταλωμένα, κολι- (τα, δέν άφίνει τίποτε θαμποχάραγο, να μην τό ξε- (διαλύνης

δνειρο αν είναι, ή κι αν άχνός, ή αν (είναι κρουστό κάτι. Περήφανα και ταπεινά, κι όλα φαν- (τάζουν ίδια.

Και της Πεντέλης ή κορφή και τάχα- (μνό σπερδούκλι κι ό λαμπρομέτωπος ναός και μιά (χλωμή άνεμώνη,

τά πάντα όμοια βαρύνουνε στη ζυ- (γαριά της πλάσης. Κι όλα σιμά τ' άφένει, φώς, κι όλα (τό φως τ' άδειχνει με μοίρα σαν ξεχωριστή»...

Εκτός από δεκαοκτώ τόμους ποιημάτων, που τυπώθηκαν από τό 1886 ως τό 1935 (σημειώνουμε τα πιο γνωστά: Ο Τάφος, ή Αθάλευτη Ζωή, ο Δωδεκάλογος του Γύφτου, ή Φλογέρα του Βασιλιά κ. ά.), ο Παλαμάς έγραψε και όκτώ τόμους κριτικών μελετών, δύο τόμους διηγημάτων (ό ένας είναι ο Θάνατος Παλληκαριού) και ένα δράμα (ή Τρισεύγενη).

Πέθανε τό 1943, πριν προφτάση να δη την Πατρίδα του να ελευθερωνηται από τον κατακτητή. Πρόλαβε όμως και φώναζε στη μαχόμενη έναντίον του επιδρομής Ελληνική Νεότητα, σαν κύκνειο τραγούδι, αλλά και σαν εθνικό σύνθημα, τους ύπεροχους αυτούς στίχους:

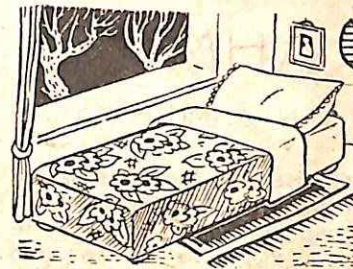
«Αυτό τό λόγο θά σάς πώ, δέν έχω (άλλο κανένα: Μεθύστε με τό άθάνατο κρασί του (Είκοσιένα».

ΟΔΗΓΙΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΖΟΥΣ

Νά υπακούετε στους άστυφύλακας ρυθμιστάς της κινήσεως και νά μη τούς άπασχολήτε με έρωτήσεις.

Προσέχετε τ' άφωτεινά σήματα και όταν περνάτε προσέχετε ιδιαιτέρως τ' άόχηματα, τ' άποία στρέφουν.

ΥΠΟΔ/ΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

ΟΥΠΝΟΣ

στον οργανισμό μας ο ύπνος πρέπει να είναι αρκετός αλλά και βαθύς. Ο έλαφρός ύπνος δέν είναι τόσο ξεκουραστικός.

Είναι βέβαια αλήθεια πως και τό απλό ξάπλωμα χωρίς ύπνο άφελεί πολύ. Αλλά ο βαθύς χωρίς διακοπή ύπνος άφελεί πολύ περισσότερο. Στον καλό ύπνο βοηθεί τό καλό δωμάτιο και τό κρεβάτι. «Όπως στρώσης θά κοιμηθής», λέει ή λαϊκή παροιμία. Ένα καλοστρωμένο και άναπαυτικό κρεβάτι έγγυάται ήσυχο ύπνο. Αλλά και τό δωμάτιο δέν πρέπει να είναι ούτε πολύ κρύο, ούτε πολύ ζεστό. Τό πολύ ζεστό και ξηρό δωμάτιο κάνει τον ύπνο έλαφρό και άδύνατο. Τό πολύ κρύο πάλι είναι επικίνδυνο, αν μάλιστα δέν έχωμε αρκετά κλινσκεπάσματα, γιατί τό σώμα χάνει θερμότητα κατά τη διάρκεια του ύπνου και κρυώνει εύκολά.

♦ ♦ ♦

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

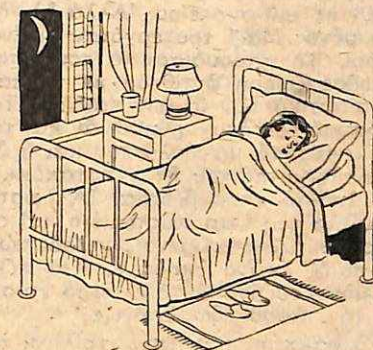
Μάθε νάσαι εύγενικός πρόδymος και στοργικός, και μήθάξεις στό μυαλό σου πως ό τάδε σέ μισεί. Τέτοιο πράμα μη φοβάσαι, άρκεί μόνο νά θυμάσαι, ότι για νά σ' άγαπούνε πρέπει ν' άγαπάς και σύ!

ΦΟΥΛΑ ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

τερα από ό,τι κρυώνει την ώρα που δέν ξαπλώνομε.

Τά πολύ βαρεία σκεπάσματα έμποδίζουν τό σώμα να κινήται ελεύθερα κατά τη διάρκεια του ύπνου, γι' αυτό τις πολύ ψυχρές ήμέρες του χειμώνας, έφ' όσον τό δωμάτιο άεριστήκε καλά την ήμέρα, μπορούμε να κλείνωμε τ' άπαράθυρα τό βράδυ.

Φροντίζετε λοιπόν να κοιμάσθε ένωρίς και με άνοιχτό παράθυρο, δταν δέν υπάρχει πολύ κρύο, να έχετε άναπαυτικό και όσο χρειάζεται ζεστό κρεβάτι και να ξυπνάτε ένωρίς. Αποφεύγετε να κοιμάσθε άργά, δταν δέν υπάρχει σοβαρός λόγος γι' αυτό. Η άύπνια είναι καταστροφική για τον οργανισμό. Άνθρωπος που δέν έκοιμήθηκε καλά ή άρκετά είναι άνθρωπος άκεφος, νευρικός και χωρίς διάθεσι για δουλειά. Άν θέλετε να επιτύχετε στη ζωή σας ό,τι ώ-

ραίο και ύψηλό έχετε θέσει ως σκοπό φροντίζετε τον ύπνο σας. Είναι ένα από τ' άσκήματα της υγείας μας.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Όταν τό 1821 οι Έλληνες έπανεστάτησαν για νά άποκτήσουν την Έλευθερίαν των, δέν παρέλειψαν να διακηρύξουν προς όλους τούς Ευρωπαϊκούς λαούς του ιερό αυτό σκοπό του Αγώνος των. Η Μεσογειακή Γερουσία έστειλε έκκλησι και προς τούς Αμερικανούς, που λίγα χρόνια πρωύτερα είχαν σχηματίσει και αυτοί άνεξάρτητο Κράτος. Πάρα κάτω δημοσιεύομε άπόσπασμα της έκκήσεως αυτής:

«Αποφασίζοντες να ζήσωμεν ή να άποθάνωμεν διά την έλευθερίαν, έγραψαν ή διακήρυξις, συρόμεθα προς έσας από δικαίαν συμπάθειαν διότι εις τον τόπον σας έδιάλεξε να κατοική ή έλευθερία, από μόνους έσας λατρευομένη καθώς έλατρεύετο από τούς πατέρας μας. Όθεν επικαλούμενοι τό όνομα αυτής επικαλούμεθα έν ταύτῳ τό ιδιόν σας, πεποιθότες ότι μιμούμενοι έσας θέλομεν μιμηθί τούς προγόνους μας και δείχθι άξιοι εκείνων αν φθάσωμεν να σας όμοιάσωμεν.

»Αί άρεταί σας, ο Αμερικανοί, μας προσεγγίζουν εις έσας μ' όλον ότι μας χωρίζουν εύρύτατα θάλασσα. Ημείς σας νομίζομεν πλησιεστέρους παρά τ' άγνοούντα με έμεις έθνη και σας έχομεν φίλους και συμπολίτας και άδελφούς, διότι είσθε δίκαιοι, φιλόανθρωποι και γενναίοι. Δίκαιοι και έλεύθεροι, φιλόανθρωποι και γενναίοι επαγγέλλεσθε κατά τό ευαγγέλιον. Η έλευθερία σας δέν έπιστηρίζεται εις άλλων έθνών δουλείαν, ούτε ή ευδοκία σας εις ένάνας συμφοράς και ταλαιπωρίας άλλ' έξ έναντίας, έλευθέρως και εύτυχώς ζώντες επιθυμείτε να μετέχουν όλοι οι άνθρωποι

από τ' αυτά αγαθά, και ν' άπολαύουν όσα δικαιώματα ή φύσις εις όλους έξ ίσου έμοίρασεν. Έσείς πρώτοι έκηρύξατε τ' άδικαιώματα ταύτα, και πάλιν πρώτοι έσείς τ' έσεβάσθητε όποδιδόντες εις τούς άποκτηνωμένους Αφρικανούς ανθρώπινον άξίωμα. Κατά τό παράδειγμα σας κατέλυσεν ή Εύρώπη την αίσχραν εκείνην και άπάνθρωπον σωματεμπορίαν και από έσας άκόμη διδάσκεται δικαιοσύνην και μανθάνει να καθάρη από τούς ή θανατηφόρους συνηθείας. Η δόξα αυτή, Αμερικανοί! εις μόνους έσας άνήκει, και σας άनुψώνει υπεράνω όλων των φημισθέντων διά της εύνομίας και έλευθερίας έθνων.

»Υμείτερον είναι, ο άνδρες! να επιθέσετε τον κολοφώνα εις την δόξαν σας βοηθόντες μας να καθαρίσωμεν την Ελλάδα από τούς μολύνοντας αυτήν εκ τετρακοσίων έτών βαρβάρους. Άξίον ύμων άναντηρήτως είναι να πληρώσετε των πεπολιτισμένων λαών τό χρέος, να διώξετε την άμάθειαν και τυραννίαν από την πατρίδα των τεχνών και της έλευθερίας. Δέν θέλετε μιμηθί βέβαια την άξιοκατάκριτον άδιαφορίαν ή μάλλον πολυχρόνιον άχαριστίαν των Ευρωπαίων»

★

Οι Αμερικανοί δέν έφάνησαν άδιάφοροι. Έδοθήσαν σημαντικά τούς Έλληνες στον άγώνα των, για την ιερή ιδέα της έλευθερίας!

ΟΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Ν ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

Ἡ ἡμέρα εἶχε ξημερώσει παγερή. Τὸ χιόνι ἔπεφτε ἀπαλὸ κι ἀνάλα- φρο, τυλίγοντας σὰν ἓνα πελώριο κα- τάλευκο σεντόνι τὴ σιωπηλὴ φύσι. Ἡ μέρα σκοτεινὴ καὶ συννεφιασμένη, πραγματικὰ χειμωνιάτικη.

Τὰ παιδιά, ντυμένα μὲ ζεστά μάλ- λινα φορέματα, πηγαίνοντας γιὰ τὸ σχολεῖο, περπατοῦσαν ὅσο πὶό βια- στικά μποροῦσαν στὸ δρόμο. Φθά- νοντας ἐκεῖ ἔμπαιναν ἀμέσως στὶς τάξεις τους. Κάθονταν ἤσυχα στὶς θέσεις τους καὶ περίμεναν μὲ ὑπομο- νὴ τὴν ὥρα ποὺ θὰ ἔρχόταν ὁ δά- σκαλος γιὰ νὰ ἀρχίσῃ τὸ μάθημα.

Σὲ λίγο ἔμπαινε στὴν αἴθουσα τῆς ἑκτῆς ὁ δάσκαλος, ποὺ ἦταν καὶ δι- ευθυντὴς τοῦ σχολεῖου. Ἀλλὰ δὲν ἦ- ταν μόνος. Μαζί του ἔρχόταν κι ἓνα ἀγόρι. Τὸ παρουσιαστὴς ἐκείνου τοῦ ἀπο- τελούσε ζωηρὴ ἀντίθεση μὲ τὸ πα- ρουσιαστικὸ τῶν ἄλλων παιδιῶν. Τὸ πρόσωπό του ἦταν γλωμώ, ἀν καὶ τὰ αὐτιά του, τὰ μάγουλά του καὶ ἡ ἄ- κρη τῆς μύτης του ἦταν κατακόκκι- να ἀπὸ τὸ κούρο βέβαια. Ἀλλωστε τὸ σῶμα του ἦταν κυρτωμένο καὶ οἱ δῶοι του ἀνσηκωμένοι, σημάδι πὼς τὸ παιδί ἐκείνο ἐκρύνει. Καὶ πὼς νὰ μὴν κούνην μὲ τὸ ἑλαφρὸ ντύσι- μὸ του, ἀφοῦ ἔξω ἐχιόνιζε;

Τὸ σακκάκι του ἦταν ντρίλινο, τὸ πανταλόνι του ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα, καθαρό ἀλλὰ μπάλωμένο, καὶ τὰ πα- πούτσια του παλιά καὶ τρύπια. Ἐ- πανωφόρι δὲν φοροῦσε. Τέτοιο ντύ- σιο δὲν μποροῦσε νὰ προφυλάξῃ τὸ ἀδυνατισμένο κορμὶ τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τὸ τσουχτερὸ κρύο τῆς ἡμέρας ἐ- κείνης.

Μιά μαῦρη ταινία γύρω ἀπὸ τὸ ἀριστερό του μανίκι ἐφάνερωνε πὼς τὸ παιδί ἐκείνο εἶχε χάσει κάποιο ἀ- γαπημένο του πόσωπο.

Τὰ παιδιά σηκώθηκαν ὄρθα ὅταν μπῆκε ὁ δάσκαλός τους. Ἐνῶ τὰ βλέμματά τους ἐκοίταζαν ἐρωτημα- τικά τὸ νεοφερμένο. Μετὰ τὴν προ- σευχὴ ἐκάθισαν πάλι ἤσυχα στὶς θέ- σεις τους, στὰ πρόσωπά τους ὅμως ἦταν ζωντανισμένη ἡ περιέργεια.

— Παιδιά, εἶπε ὁ δάσκαλος, ὅστε- ρα ἀπὸ μικρὴ παύση. Ἀπὸ σήμερα προστίθεται στὴν τάξι μας ἓνας και- νος μαθητὴς καὶ γιὰ σὰς ἓνας και- νοῦργος φίλος. Ἔρχεται ἀπὸ κάποια περιοχή τῆς πατοῖδας μας, ποὺ ἀ- ποτελεῖ πολεικὸ μέτωπο. Μεταξὺ ἐκείνων ποὺ ἔδωσαν τὴ ζωὴ των γιὰ τὸν ἱερὸ σκοπὸ τῆς ἐλευθερίας εἶναι καὶ ὁ πατέρας τοῦ Δήμου. Τώρα ἤρ- θε μαζί μὲ τὴ μητέρα καὶ τ' ἀδέρ- φια του στὴν πόλη μας. Ἀπὸ σή- μερα θὰ ἔρχεται στὴν τάξι μας. Εἴ- μαι θέβαςος πὼς ὅλοι σὰς θὰ τοῦ δείξετε τὴν ἀγάπη ποὺ τοῦ ἀξίζει. Καὶ σύ, Δήμο, συνέχισε ὁ δάσκαλος, ὑπὲρ τὸν πρὸς τὸ νέο μαθητὴ του, νὰ ξέρης πὼς ὅλα αὐτὰ τὰ παιδιά θὰ εἶναι φίλοι σου καὶ θὰ σὲ ἀγα-

ποῦν σὰν ἀδερφὸ τους. Καὶ τώρα κά- θισε!...

Ἄλλα τὰ παιδιά προθυμοποιήθηκαν νὰ πάρουν τὸ Δήμο στὸ θρανίό τους. Ὅταν, τέλος, ἐτακτοποιήθηκε κά- που τὸ μάθημα ἄρχισε κανονικά.

Ἀπὸ τὴ στιγμή ἐκείνη ὅμως ὁ Κωστής, ἓνα ἀπὸ τὰ καλύτερα παι- διὰ ὅλου τοῦ σχολεῖου, ποὺ δίπλα του εἶχε καθίσει ὁ Δήμος, δὲν φαί- νόταν νὰ προσέξῃ καὶ τόσο στὸ μά-θημα. Μιὰ ἔστρεφε τὰ βλέμματά του ἔξω ὅπου τὸ χιόνι ἐξακολουθοῦσε νὰ πέφτῃ σὰν ἀραιὰ κατάλευκα πού- πουλα. καὶ πότε ἐκοίταζε τὸ Δήμο, μὲ ἓνα βλέμμα γεμάτο συμπόνια. Τὸν ἐνίωθε νὰ τρέμῃ ἀπὸ τὸ κρύο, ὅπως καθόταν δίπλα του στὸ ἴδιο θρανίο, καὶ ἡ καρδιά του σφινγγότον. Ὁ δά- σκαλος κάτι ἀντιλ-ᾤθηκε, ἀλλὰ δὲν ἐμίλησε.

Ἔτσι ἔφθασε τὸ μεσημέρι καὶ τὰ

Ἄ δάσκαλος κοίταξε μὲ ἀγάπη τὸ μαθητή.

Παιδιά ἄρχισαν νὰ σχολοῦν. Ἐφόρε- σαν ὅλα τὰ παλὰ τους καὶ τὰ πε- ρισσότερα ἔκρυψαν τὰ νέρια τους σὲ ζεστά μάλλινα χειρόκτια. Μαζί τους ἔφυγε καὶ ὁ Δήμος, ποὺ τὰ περισσό- τερα παιδιὰ τὸν συνώδεψαν μὲ συμ- πάθεια ὡς τὸ σπῆτι τοῦ.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ καιρὸς ἐξακο- λουθοῦσε ὁ ἴδιος. Ὁ διευθυντὴς εἶχε πάει, ὅπως πάντα, νωρίς καὶ βρι- σκόταν στὸ γραφεῖο. Κάποιος ἐχτύ- πησε δειλὰ τὴν πόρτα καὶ ὁ διευθυ- ντὴς εἶδε, μὲ μεγάλη του ἐκπληξη, γιὰτὶ ἀκόμη ἦταν πολὺ νωρίς, νὰ ἀ- νοίγῃ καὶ νὰ μπαίῃ μέσα ὁ Κωστής.

Ἐπλησίασε μὲ σεβασμό, ἀνοίξε τὴ σάκκα του καὶ ἔβγαλε ἀπὸ μέσα ἓ- να δεματάκι τυλιγμένο προσεκτικὰ σὲ ἐφημερίδα.

— Κύριε, εἶπε χαμηλόφωνα, προ- σπαθώντας νὰ μὴν ἀκουστῇ, καὶ δι- νοντας τὸ δεματάκι στὸ δάσκαλό του. Κύριε, ἔδω μέσα εἶναι τὸ περυσινὸ μου πουλόδερ. Παρακάλεσα τὴ μη- τέρα μου νὰ μοῦ τὸ δώσῃ γιὰ τὸ Δήμο. Δὲν θέλω ὅμως νὰ τοῦ τὸ δώ- σω ὁ ἴδιος. Γι' αὐτὸ σὰς παρακαλῶ νὰ τοῦ τὸ δώσετε σεις, χωρὶς ὅμως

νὰ πῆτε, οὔτε στὸν ἴδιο οὔτε σὲ κα- νένα ἄλλο, ποιὸς τοῦ τὸ ἔδωσε.

Ὁ δάσκαλος κοίταξε μὲ ἀγάπη τὸ μαθητὴ του χωρὶς νὰ μπορέσῃ ἀπὸ τὴ συγκίνησή του νὰ τοῦ πῇ μιὰ λέ- ξη. Ἐχάιδεψε μόνον μὲ συμπάθεια τὸ κεφάλι τοῦ παιδιοῦ, ποὺ βγήκε βια- στικὸ ἀπὸ τὸ γραφεῖο καὶ πῆγε στὴν τάξι του.

Πρὶν νὰ ἀρχίσῃ τὸ μάθημα ἐκείνη τὴν ἡμέρα, ὁ Δήμος μπῆκε στὴν τά- ξη φορώντας τὸ ζεστὸ πουλόδερ τοῦ Κωστή. Τὸ εἶχε φορέσει στὸ γραφεῖο, ὅπου τὸν εἶχε καλέσει πρωτύτερα ὁ διευθυντὴς, χωρὶς ὅμως νὰ τοῦ πῇ ποιὸς τοῦ τὸ ἔχαριζε.

Τὰ ἄλλα παιδιά, βέβαια, ἐγνώρι- σαν τὸ πουλόδερ. Ἀλλὰ κανένα δὲν ἔκαμε λόγο γι' αὐτό. Πόσο ὅμως θὰ ἠθελαν νὰ εἶχαν κάμει αὐτοί, πρῶτος ὁ καθένας, τὴ σκέψη ποὺ εἶχε κάμει ὁ Κωστής!

Εἶχε γίνεῖ πάντως ἡ ἀρχή. Καὶ κα- νένα παιδί δὲν παράλειψε νὰ βοηθή- σῃ τὸ συμπαθητὴ του ὅσο καὶ ὅπως μποροῦσε.

Ὁ Δήμος τώρα δὲν κρυώνει, ὅπως πρὶν. Φορεῖ ρούχα ζεστά, γερὰ πα- πούτσια, καὶ τὰ χέρια του, προφυ- λαγμένα σὲ μάλλινα γάντια, δὲν με- λαν-άζουν ὅπως πρῶτα ἀπὸ τὸ κρύο. Ἡ ψυχὴ του νιώθει μεγάλῃ ἀνακού- φισι ἀπὸ τὴν ἀγάπη. ποὺ δείχνουν οἱ συμμαθητὲς του τόσο γι' αὐτὸν ὅσο καὶ γιὰ τὴν οἰκογένειά του.

Τώρα ἐκατάλαβε καλά, τί ἐσήμαι- ναν τὰ λόγια ποὺ συχνὰ τοὺς ἔλεγε ὁ δάσκαλός του, ὅταν ἦταν στὸ χωριὸ του.

— Ὅπως κάθε ἓνας ἀπὸ μᾶς — ἔ- λεγε ὁ δάσκαλος — ἔχει τὴ μάνα του καὶ ὅπως ὅλοι μας εἴμαστε παιδιά κάποιας μάνας, ἔτσι ἔχομε καὶ μιὰ Μάνα πὶό μεγάλη καὶ εἴμαστε παιδιὰ τῆς. Ἡ μάνα αὐτὴ εἶναι ἡ Ἑλλάδα. Τὴ Μάνα αὐτὴ πρέπει νὰ τὴν ὑπερα- σπίζωμε μὲ τὴ ζωὴ μας, ὅπως θὰ ὑ- περασπίζαμε τὴ μάνα ποὺ μᾶς γέννη- σε, ἀν ἐκινδύνευε. Καὶ σὰν παιδιά τῆς μεγάλης αὐτῆς Μάνας, πρέπει νὰ ἀ- γαποῦμε καὶ νὰ βοηθοῦμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο, ὅπως ἀγαπιούνται καὶ βο- ηθοῦνται τὰ ἀδέρφια.

Αὐτὴ τὴ μεγάλη μάνα, τὴν Πατρί- δα, ὑπερασπίζοντας ὁ πατέρας τοῦ Δήμου εἶχε δώσει τὴ ζωὴ του. Καὶ αὐ- τός, ὁ Δήμος, εἶχε βρῇ ἀγάπη καὶ συμπάθεια ἀπὸ τὰ παιδιά τῆς, ποὺ κατοικοῦσαν σὲ ἄλλη πόλι, μακριὰ ἀπὸ τὸ χωριὸ ποὺ γεννήθηκε. Τὰ συνο- μῆλικά του ἐκεῖνα παιδιά ἦταν πραγ- ματικὰ ἀδέρφια του, γιὰτὶ ἦταν σὰν κι ἐκεῖνον Ἑλληνόπουλα...

Μὲ τὸ Μάρτη μᾶς ἔρχονται καὶ τὰ χελιδόνια, οἱ προάγγελοι αὐτοὶ τῆς ἀνοιξέως καὶ τῆς χαρᾶς. Στὰ πα- λαιότερα χρόνια σὲ πολλὲς ἐπαρχίες ὁ λαὸς ὑποδεχόταν τὸ Μάρτη καὶ τὰ χελιδόνια μὲ πανηγύρια.

Τὰ παιδιά, παρέες - παρέες, κρα- τοῦσαν ἓνα ξύλινο χελιδόνι ποὺ τὸ στριφογύριζαν δεμένο σὲ γερὸ σπάγ- γο καὶ ἀπὸ σπῆτι σὲ σπῆτι τραγου- δοῦσαν τὸν ἔρχομό τῆς ἀνοιξέως καὶ τῶν χελιδονιῶν.

Κάθε παρέα εἶχε δύο ὁμάδες τρα- γουδιστῶν. Ἡ πρώτη ἔψαλε:

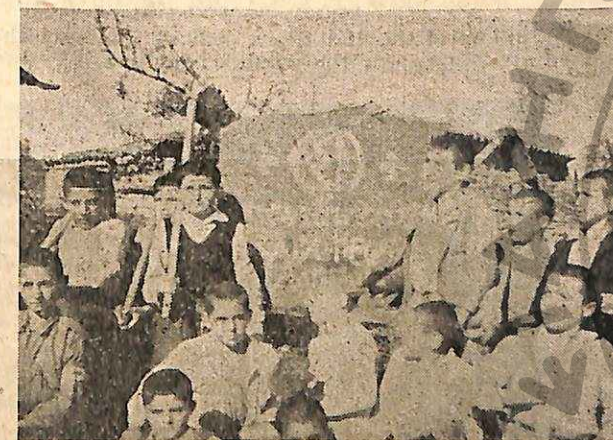
Μάρτης μᾶς ἦρθε
πουλάκια λαλεῖτε
λέε, λέε χελιδόνια
πὲς μας, ποῦθεν ἔρχεσαι;

Τὰ ἄλλα μισὰ παιδιά ἀπαντοῦσαν τραγουδιστὰ:

Ἀπὸ τὴν ἔρμον ἔρχομαι
νὰ σὰς φέρω τὴν υγιεία,
τὴν υγιεία καὶ τὴ χαρά.
Καὶ τὸν Μάρτη τὸν καλόνε
τὸν Ἀπρίλ' τὸν φοβερόνε.

Κοντὰ στὸ χελιδόνι ὑμνολογεῖται κι ὁ Μάρτης:

Μάρτη, Μάρτη, βροχερὲ
καὶ φλεβάρη χιονερὲ,

Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολεῖου Μάτσανι — Κορινθίας καλ- λιεργοῦν σχολ. κήπον.
The Juniors of the Elem. School Matsani Corinth cul- tivating their school garden.

ΛΑΪΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

ΤΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ

Α. ΜΕΤΑΞΑ

Ὁ Ἀπρίλης ὁ γλυκὸς
ἔφτασε, δὲν εἶν' μακρὺς.
Τὰ ὀρνίθια νὰ γεννοῦν
νὰ γεννοῦν καὶ νὰ κλωσοῦν.

Διὰ τὸ χελιδόνι καὶ τὸ Μάρτη, ὁ- πάρχουν πολλὲς παραδόσεις. Θὰ σὰς διηγηθῶ ἔδῳ τὴν συνηθέστερη γιὰ τὸ χελιδόνι:

Ἡ χελιδόνα, λοιπόν, μιὰ φορὰ κι ἓνα καιρὸ ἦταν ἓνα κορίτσι ὁμορφο — ὁμορφο σὰν τὸ κρύο τὸ νερό!

Κ. ΠΑΛΑΜΑ

ΤΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ

Ποιὰ μουσικὴ ἀπαλαίνει τὸν ἀγέρα;
Γιορτάζει ἡ πλάση τὰ εἰκοσὶ τῆς
(χρόνια;

Στὰ χελιάκια τῆς παίζει μιὰ φλογέρα;
Καλῶς ἦρθατε, χελιδόνια!

Τιττίβισμα, λαχτάρα στὴ φωλιά,
ἀλλάζουν τὰ φιλάκια στ' ἀνθοκλώνια
τὰ μαῦρα σαϊτοτίναχτα πουλιά.
Καλῶς ἦρθατε, χελιδόνια!

Ξανὰ μὲ τὰ σπαθάτα σὰς φτερά,
στὴν ἀνοιξὴ μᾶς πᾶτε τὴν αἰώνια,
δὲν εἶναι ὄνειρα ἡ νιότη, οὔτε ἡ χαρά.

Καλῶς ἦρθατε, χελιδόνια!
Τίποτε δὲν πονεῖ, μήτε ἀπελπίζει,
τῆς ζωῆς μου ἂς περνῶ τὰ στερνὰ
(χρόνια,

κάτι μέσα μου σὰ νὰ γλυκαρχίζῃ...
Καλῶς ἦρθατε, χελιδόνια!

— Τί ἔπαδες, καλὲ Γιαννάκη;
— Πάτησα τὸ πόδι τοῦ Ἀλέκου καὶ μοῦ εἶπε πὼς δὰ μὲ μαυρίσῃ στὸ ξύλο...
— Καὶ γι' αὐτὸ κλαῖς; Βάλε «μάρτη» στὸ δάχτυλό σου νὰ μὴ μαυρίσῃς ποτέ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΟΙ Ε.Σ.Ν. της 'Ιδιωτικής Σχολής Καλπάκα 'Αθηνών μοιράζουν πηκτές τις οποίες έτοιμασαν οι ίδιοι εις τούς τραυματίας του 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου.
The Juniors of Private School Kalpaca Athens, at the 401 Military Hospital.

Ε.Σ.Ν. του Β' Δημ. Σχολείου Μαρκοπούλου Μεσογείων προσέφερον διά του Ε.Ε.Σ.Ν. υπέρ των συμμοριοπλήκτων παιδιών της Ναούσης 510.000, τας οποίας συνέλεξαν ψάλλουσαι τὰ κάλαντα.
The Juniors of the 2nd Elem. School Marcopoulo contributed towards the refugee children of Naousa 510.000 Drs. which they raised singing the carols.

ΟΙ Ε.Σ.Ν. του Β' Δημ. Σχολ. Παιανίας διανέμουν δώρα εις τούς τραυματίας του 430 Στρατιωτικού Νοσοκομείου.
The Juniors of the 2nd Elementary School Paeania, at the 403 Military Hospital.

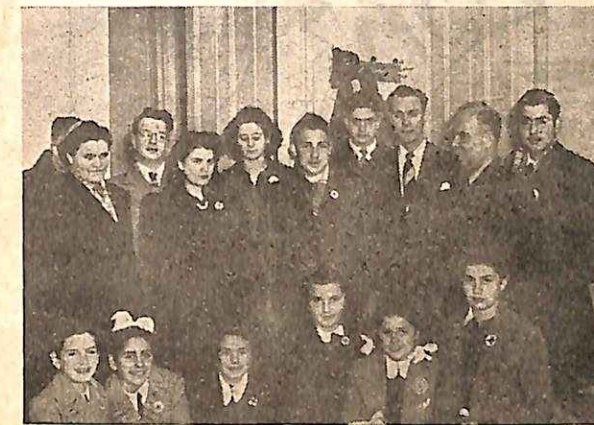
Ε.Σ.Ν. της 7ης Τάξεως του Ε' Γυμνασίου Θηλέων 'Αθηνών υπό τόν καθηγητήν των κ. Καρούμπαν, έψαλαν τὰ κάλαντα υπέρ των ανταρτοπλήκτων μαθητών του Γυμν. Ναούσης και έμάζεψαν 3.600.00 δραχμ.
The Juniors of 7th grade of 5th High School for girls Athens contributed towards the refugee pupils of High School Naousa 3.600.000 Drs. which they raised singing the carols.

Ε.Σ.Ν. Β' Δημ. Σχολείου 'Εδέσσης έπεσκέφθησαν τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομείον τῆς πόλεως και διέ- νειμαν διάφορα είδη.
Juniors of the 2nd Elem. School Edessa with gifts for the wounded soldiers.

Ε.Σ.Ν. του Β' Δημ. Σχολείου Λεβαδείας με δώρα πρὸς διανομήν εις τούς τραυματίας του Κρατικού Νοσοκομείου Λεβαδείας.
The Juniors of the 2nd Elem. School Levadia with gifts for the wounded Soldiers.

'Από την επίσκεψιν του 'Αντιπροσώπου του 'Αμερικανικού 'Ερυθρού Σταυρού κ. Γκάλομπ εις τὰ Γραφεία μας, κατά την οποίαν 'Ερυθροσταυρίται της Σχολής Καλπάκα έφεραν δέματα και χρήματα διά τὰ ανταρτόπληκτα Καρπενησίου.
From the visit of Mr. Gallub, representative American Red Cross, at the Greek Junior Red Cross headquarters, when Juniors of Kalpaka School brought parcels and money for the refugee children in Karpenissi.

Ε.Σ.Ν. του Β' Γυμνασίου Θηλέων Πειραιώς πλέκουν μάλλινα διά τὰ ανταρτόπληκτα.
The Juniors of the 2nd High School for girls, Piraeus knitting wollen for the refugee children.

Ε.Σ.Ν. 'Εκπαιδευτηρίου «'Αγία Βαρβάρα» Κικής Ξηρού διανέμουν κουραμπιέδες εις τὰ ανταρτόπληκτα παιδιά του 'Ιωσηφογλείου.
Juniors of Private School Xirou, Athens, distributing sweets to the refugee children.

Ε.Σ.Ν. του 10ου Γυμνασίου 'Αρρένων 'Αθηνών έτοιμάζουν δέματα διά τούς τραυματίας.
The Juniors of 10th High School for boys Athens preparing parcels for the wounded.

ΟΙ Ε.Σ.Ν. του Δημ. Σχολείου Βυτίνης - Γορτυνίας έμάζεψαν 310.000 δραχμ. τις οποίες διέθεσαν υπέρ των ανταρτοπλήκτων και άπόρων παιδιών τῆς πόλεως.
The Juniors of Elem. School Vitina Gortynias sang the carols and from the money they raised they helped the refugee children and the poor of their town.

Ε.Σ.Ν. του Δημ. Σχολείου Κορωπίου με δέματα διά τούς τραυματίας.
Juniors of Elem. school Coropi with packets of gifts for the wounded.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ ΤΟ ΚΟΛΥΜΠΙ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΜΑΣ ΑΘΛΗΜΑ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

1ον

Είναι γνωστή σ' όλους η ωφέλεια που παρέχουν τα σπορ για την σωματική μας υγεία, όταν ασχοληθείς όμως κανείς μ' αυτά με μέτρο, δηλαδή όχι υπερβολικά.

Οι ειδικοί στις διάφορες αθλητικές εκδηλώσεις συμφωνούν ότι το κολύμπι είναι το τελειότερο απ' όλα τ' αθλήματα για την αρμονική διάπλαση του σώματος και την καθολική του εξάσκηση.

Το κολύμπι είναι, χωρίς αμφιβολία, το θερμότερο κι ωφελιμότερο απ' όλα τα σπορ.

Για μ'ας δέ τους "Ελληνες υπάρχει κι ένας σοβαρότερος και βαρύτερος λόγος που θα έπρεπε να μ'ας είχε κάνει να έχουμε την κολυμβήσι για εθνικό μας άθλημα: Περιβαλλόμεστε από θάλασσα και έχουμε τόσα νησιά, όσα ελάχιστα κράτη στον κόσμο.

Εκτός αυτού, ένας λαός που κατά τα τρία τέταρτά του βλέπει θάλασσα και έχει στη διάθεσή του τα ωραιότερα και πιο γαληνεμένα δαντελλωτά ακρογυάλια, θα ήταν φυσικό να λατρεύει το υγρό στοιχείο, που σμιλεύει με την άδραχη σμίλη του κορμιά άσολινα γεμάτα υγεία, ευρωσσία κι ομορφιά.

"Όμως, παρ' όλ' αυτά και μ' όλη την κίνηση που βλέπουμε τελευταία στον υγρό στίβο, η αναλογία των ασχολουμένων με το κολύμπι στη χώρα μας δεν φθάνει, δυστυχώς, κανένα από τα χερσαία κράτη, που με τις κολυμβητικές τους δεξαμενές και την υποχρεωτική διδασκαλία του κολυμβήματος στα σχολεία, έχουν φθάσει σε επίζηλο σημείο εξέλιξης, όχι μόνο από άποψης πρωταθλητών και ρεκόρ, αλλά από παντός από της πλευράς: του μεγάλου αριθμού των κολυμβητών εν αναλογία με τον πληθυσμό τους.

Η έλλειψις μέσων για την εκμάθη-

σι της κολυμβήσεως στα σχολεία είναι η κυριώτερη αιτία για την καθυστέρησή μας αυτή. Θα προσπαθήσουμε λοιπόν απ' εδώ σε μία σειρά σημειωμάτων να αναπληρώσουμε ένα από τα κενά αυτά, μαθαίνοντας όσους μπορούν, με τον πιο απλό τρόπο την τέχνη — γιατί περί τέχνης και μόνο πρόκειται — του κολυμβήματος.

"Όποιος έχει λίγη επιθυμία και θέληση να μάθει να κολυμπά καλά, θα καταποτισθεί γρήγορα με το εύκολο σύστημα που θα παραθέσουμε πιο κάτω στον τελειότερο και ταχύτερο τρόπο κολυμβήσεως — το κρούλι.

Βέβαια, η γραπτή εκμάθησις και η τωρινή χειμερινή εποχή παρουσιάζουν ώριμα μειονεκτήματα. Θα υπερπηδήσουμε όμως το εμπόδιο αυτό γιατί θα δώσουμε αναλυτικά τις οδηγίες μας πού, για τους ανοιξιάτικους μήνες, μπορούν να εφαρμοσθούν και στο σπύτι.

Πριν αρχίσουμε, ας μιλήσουμε για τους δειλούς, εκείνους δηλαδή που φοβούνται το νερό. Σ' αυτούς έχουμε να πούμε πως αν πρόσεξαν καλά το σχετικό κεφάλαιο στη φυσική τους 'Ιστορία, που λέει για την άνωσι, δηλαδή την πίεση προς τα επάνω που υφίσταται κάθε σώμα εμβαπτιζόμενο εντός υγρού ή αερίου, θα κατάλαβαν πως ο άνθρωπος πρέπει φυσιολογικά να μένει στην επιφάνεια του νερού, όπως και κάθε ζώο που το ρίχνουμε στη θάλασσα και δεν πνίγεται αλλά κολυμπάει με την πρώτη κι όλος φορά χωρίς να το έχει μάθει κανένας κολύμπι. Το εμβαπτιζόμενο σε υγρό σώμα υφίσταται άνωσι και χάνει απ'

το βάρος του τόσο, όσο είναι το βάρος του εκτοπιζόμενου απ' αυτό νερού, λέει η 'Αρχή του Αρχιμήδους. Κι επειδή το νερό που εκτοπίζεται έχει περισσότερο βάρος από το σώμα, γίνεται φανερό ότι το σώμα μας, χωρίς καμιά προσπάθεια πρέπει να μένει στην επιφάνεια. Πολλές φορές βλέπουμε ανθρώπους ξαπλωμένους επάνω στη θάλασσα και ακίνητους — όπως ακριβώς στο κρεβάτι τους. Αυτό γίνεται απ' αυτούς που δεν έχουν αυτόν τον περιεργό ενδόμυχο φόβο στο νερό κι αφήνουν έντελως ελεύθερο τον εαυτό τους, χωρίς καμιά νευρική προσπάθεια, και στέκουν στον άφρο σαν παράλυτοι με τους μύς τελείως χαλαρωμένους, όπως συμβαίνει όταν κοιμόμαστε.

Για να επιτύχει κανείς αυτό πρέπει να βοηθηθεί από κάποιον να σταθεί ανάσκελα στο νερό. Είναι αδύνατο όμως να το επιτύχει αν καταβάλει και την παραμικρότερη νευρική προσπάθεια.

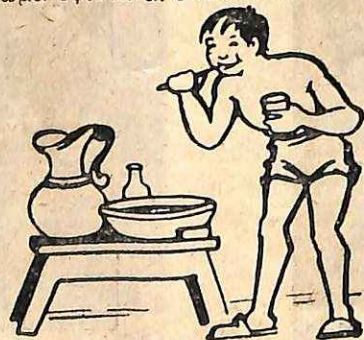
Επίσης ο πνιγμένος στέκεται στην επιφάνεια μ' όλη τη θάλασσα που έχει καταπιεί. Αυτό συμβαίνει γιατί ο πνιγμένος είναι νεκρός και δεν μπορεί να κάνει σπασμωδικές κινήσεις που θα τον έστελναν στο βυθό.

Μ' άλλα λόγια, ο δειλός άνθρωπος που φοβάται το νερό καταβάλλει προσπάθεια για να πνιγί!... Γιατί αλλιώς θα έπρεπε να μείνει, φυσικά, στην επιφάνεια. Θα μού πητε: Και η άναπνοή; Δεν θα καταπίνη νερό όταν αναπνή, όσο ήρεμος και ψύχραιμος αν σταθή;

Απ' αυτό ακριβώς το θέμα, το άλφα της κολυμβητικής τέχνης θ' αρχίσουμε στο επόμενο σημειώμα μας.

Προς το παρόν, αρκεί να σημειώσετε ότι: φυσιολογικά ο άνθρωπος πρέπει να μένει στην επιφάνεια του νερού — ιδίως όταν αυτό είναι θαλασσινό που είναι πυκνότερο, λόγω του αλατιού, κι έχει μεγαλύτερο ειδικόν βάρος — και ότι απ' το φόβο του και μόνο μπορεί να συμβή το αντίθετο.

Και κάτι άλλο ακόμα: Το κολύμπι, ή μάλλον η τεχνική του, είναι οι άπαλές, αρμονικές και ήρεμες κινήσεις, που το δίνουν, άλλωστε, όλη τη χάρι και τη γοητεία που βλέπουμε καμιά φορά στις κινήσεις των άσων του υγρού στίβου.

Βουρτσίσετε τα δόντια σας.

ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΚΑΙ Η ΥΓΕΙΑ

Τα δόντια είναι τα όργανα με τα οποία κόβουμε και μασούμε την τροφή ώστε να την στείλωμε έτοιμη στο στομάχι να χωνευθεί και να αφομοιωθεί.

Καλά μασημένη τροφή δεν κουράζει το στομάχι και τα άλλα πεπτικά όργανα και αφομοιώνεται γρηγορώτερα από τον οργανισμό.

Γι' αυτό γερά δόντια σημαίνει γερό στομάχι.

Αλλά για να μπορούν τα δόντια να εκπληρώσουν καλλίτερα τον προορισμό τους χρειάζονται περιποίηση και φροντίδα καθημερινή.

Μία από τις κυριώτερες φροντίδες είναι η καθημερινή χρήση της δοντοβούρτσας, για την οποία θα μιλήσουμε παρακάτω.

Αδιαφορία για την υγεία των δοντιών μας έχει συχνά πολύ δυσάρεστες συνέπειες. Πολλές αρρώστιες και θανατηφόρες μάλιστα προέρχονται από τα σάπια και άπεριποίητα δόντια.

Για να διατηρήσετε τα δόντια σας γερά φροντίστε να ακολουθήτε πιστά τις ακόλουθες συμβουλές:

1) Καθαρίζετε καθημερινώς τα

δόντια σας με μία βούρτσα σκληρή, ιδίως το πρωί και το βράδυ μετά το φαγητό.

2) Να φέρετε τη βούρτσα προς όλες τις διευθύνσεις, απ' επάνω προς τα κάτω στην επάνω και στην κάτω επιφάνεια, ώστε να φύγουν όλα τα υπολείμματα των τροφών, τα οποία μένουν και σαπίζουν και καταστρέφουν σιγά σιγά τα δόντια.

3) Μετά το βούρτσισμα και ύστερα από κάθε φαγητό ξεπλύνετε καλά τα δόντια σας.

4) Διατηρείτε τη βούρτσα σας καθαρή.

5) Μη μεταχειρίζεστε ποτέ ξένη βούρτσα ούτε να αφήνετε άλλος να μεταχειρίζεται τη δική σας.

6) Συνηθίστε να τρώτε ύστερα από κάθε γεύμα ένα μήλο ή ένα αχλάδι ή και ένα ωμό καρότο. Αυτό ωφελεί πολύ τα δόντια και τα οδόντα.

7) Μη κόβετε ποτέ κάτι με τα δόντια σας, ούτε να τρώτε καραμέλλες σκληρές.

8) Μη σπάσετε καρύδια και άλλα σκληρά αντικείμενα με τα δόντια σας.

9) Μη πλησιάζετε καρφίτσα στα

δόντια. Αν θέλετε να βγάλετε κανένα υπόλειμμα τροφής χρησιμοποιείτε δοντογλυφίδα.

10) Μη τρώγετε πολύ ζεστά ή πολύ κρύα διότι ραγίζει το σμάλτο και το δόντι αρχίζει σιγά σιγά να γίνεται άχρηστο και να πονή.

11) Μόλις αντιληφθείτε πόνο στο δόντι σας μην αμελήσετε να επισκεφθείτε τον δοντογιατρό σας.

12) Μη μασάτε μόνον από τη μία πλευρά όπως συνηθίζουν πολλοί.

Στην υγεία των δοντιών μαζί με τις οδηγίες αυτές συντελεί και το είδος της τροφής. Τροφές αξιουσάτες για γερά δόντια είναι όσες περιέχουν βιταμίνες Α και D, δηλαδή, φρέσκο βούτυρο, αυγά, μωρούς και ντομάτες.

Με λίγη προσπάθεια και φροντίδα καθημερινή θα έχετε γερά δόντια και μαζί με αυτά ένα θαλαστικό χαμόγελο, που θα κάνει την εμφάνισή σας περισσότερο συμπαθητική κ' ευχάριστη.

Προσευχή με καθαρά δόντια γίνεται 70 φορές περισσότερο ακουστή από την προσευχή που γίνεται με άπλυτα δόντια, έβεβαιωνε ο Μωάμεθ τους πιστούς του.

ρες κόντευα να σκάσω από το πολύ φαί.

Φαίνεται αλήθεια ότι το στομάχι μου ήταν πιο φαρδύ από το κεφάλι μου, γιατί, ενώ καταλάβαινα όσα μού έλεγαν, άργησα να μιλήσω. Για τον ίδιο λόγο αργότερα τα έφορτωνα στον κόκορα τα γράμματα στο σχολείο. Μά ήμουν πάντοτε φαγάς.

Ακούστε τώρα τι έπαθα όταν ήμουν σ' αυτή την ηλικία. Το θυμώμαι σαν όνειρο, γιατί είναι πολλά, πολλά χρόνια από τότε, μα το πάθημά μου είχε και τη συνέχειά του αργότερα, κι έτσι δεν το λησμονήσε ποτέ.

Είχαμε τραπέζι και όλοι στο σπίτι είχαν φούριες, περιμένοντας τους καλεσμένους. Η μητέρα μου στην κουζίνα ετοίμαζε τα φαγητά και μία γλυκειά ευωδία εξαργαλίζε τα ρουθούνια μου. Η μεγάλη αδελφή μου είχαν ετοιμάσει την τραπεζαρία, όλα έλαμπαν εκεί μέσα, από πάντων το δόξαπρο τραπεζομάντηλο, τα καλά πιάτα και τ' άσημένα μαχαιροπήρουνα.

Εμένα ο παππούς μου μ' έβαλε στην ψηλή καρέκλα μου, κι έφυγε μαζί με τον πατέρα μου, για να πάνε, φαίνεται, να υποδεχθούν τους καλεσμένους. Ήταν η πρώτη φορά, που με παρουσίαζαν σε ξένους και μάλιστα σε επίσημο τραπέζι, μά έγινε η δουλειά μου κούτσουρο, όπως θα είδατε.

Σε λίγο ο πιο μεγάλος αδελφός μου φέρνει από το φούρνο ένα γιουβέτσι στο ταψί και το αφήνει επάνω σε μία σερβάντα, λέγοντάς μου:

— Πρόσεξε, Πέτρο, μη φας όλο το γιουβέτσι!

Εγώ έμεινα μόνος μέσα στην τραπεζαρία, δίπλα

στην σεοβάντα, καθισμένος πάντα στην ψηλή καρέκλα μου. Έξαφνα, πηδά απ' το παράθυρο ένα μεγάλο ζώο — ήταν το λυκόσκυλο του γείτονα — μπαίνει στην τραπεζαρία κι αρπάζει το μεγάλο μουτί, που ήταν μέσα στο ταψί, γαρνιρισμένο με πολλές πατάτες κι άμέσως πήδησε πάλι απ' το παράθυρο κι έγινε άφαντο μαζί με το λάφυρό του.

Ύστερα από λίγο διάστημα φθάνει ο παππούς με τον πατέρα μου και τους καλεσμένους. Τί έγινε δεν ξέρω. Θυμώμαι μόνον ότι όλοι μ' έκοιταζαν περιεργα και έγελοσαν. Η μητέρα μου μ' έπηρε μέσα και θυμωμένη μου φώναζε:

— Τί έγινε το ψητό;...

Φαίνεται πως της είπα: «Αντίο πητό!...» Ήταν οι πρώτες λέξεις, που έβγαλα από το στόμα μου. Μά εγώ δεν θυμώμαι τίποτα. Θυμώμαι μόνον ότι έφαγα ξύλο κι έκοιμήθηκα νηστικός. Από τότε έμεγαλώσε η φήμη μου στο σπίτι κι ήμουν για όλους «ο Πέτρος ο φαγάς», που τρώει ένα μουτί στην καθισία του. Μά ήμουν άθως από το εγκλημα που μού απέδιδαν.

Ύστερα από κάμποσα χρόνια, όταν πιά ήμουν μεγάλο παιδί, ξαναθυμήθηκα την ιστορία αυτή και διηγήθηκα σπύτι τι πραγματικά είχε συμβή τότε, και πως το λυκόσκυλο αρπάξε το μουτί μέσα απ' το ταψί. Μά κανείς πιά δεν ήθελε να με πιστεύει και πρώτος ο παππούς μού έκοψε το λόγο:

— Πάψε, Πέτρο, είσαι φαγάς, μά μη λες και ψέμματα!

Επαψα κι εγώ, μά δεν είχα φάει εγώ το μουτί, αλλά ο σκύλος. Σας λέω αλήθεια. Και ύστερα απ' αυτή την «απεύθυνον δήλωσι», όπως γράφομαι:

ΠΕΤΡΟΣ Ο ΦΑΓΑΣ

Τί ήταν ο 'Ηράκλειτος;
Τί είναι ο κόνδωρ;
Τί είναι το βακτηριδίων Κώχ;
Τί είναι η Τιτικάκα;
Τί ήταν ο Δαξαπατρός;
Πότε ιδρύθηκε η πόλις των 'Αθηνών;

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ

ΧΡ. ΑΓΓΕΛΟΜΑΤΗ

Στά «Απομνημονεύματα» του ο δημογέ-
ρων των Αθηνών κατά την Επανάσταση, "Αγγελος
Γέροντας μας δίνει παραστατική εικόνα του τρόπου
που έπανεστάτησαν αί Αθήναι.

ἐμηνύσαμε ἐτότε νά κινηθοῦν.
Ἡμεῖς ὅμως κατὰ δυστυχίαν εὐρέθημεν Δημογέρον-
τες μέ τόν Προκόπιον Βενιζέλον καί τόν Παλαιολόγον
Βενιζέλον».

Ὁ Τοῦρκος ὁμῶς ἱεροδικαστής, ὁ καθὼς, Χατζῆ
Χαλῆτ ἐφέντης δὲν ἐσυμφωνοῦσε.

Καὶ τὸ ἴδιο βράδυ στέλλει καὶ φωνάζει τοὺς δημο-
γέροντες καὶ τοὺς λέγει ὅσα συνέβησαν στὸν Μεντρεσέ.

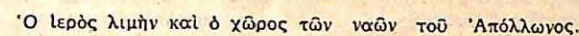
Ἡ συγκέντρωσις ἦταν περισσότερο θορυβώδης ἀπὸ τῆς χθεσινῆς. Ὁ μωφτιῆς, ὁ πνευματικὸς δηλαδὴ ἀρχηγὸς τῶν Τούρκων ἐπέμενε νὰ ἐκδώσῃ διαταγὴ καὶ ἀπόφασι, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπετρέπετο στοὺς Τούρκους νὰ

—“Αν φοβόσαστε, εἶπε ὁ Κατῆς, ζητήστε νὰ ἐγγυηθοῦν οἱ δημογέροντες καὶ ἡσυχᾶστε.

Στις 25 Ἀπριλίου, οἱ ἐπαναστατημένοι κάτοικοι τῆς ὑπαίθρου ἐμπήκαν στὰς Ἀθήνας, ἐνῶ οἱ Τοῦρκοι ἐκλείνοντο στὴν Ἀκρόπολι, τὸ κάστρο ὅπως τὴν ἔλεγαν καὶ ὅπως ἦταν τότε. Ἀρχισαν νὰ κυτυποῦν τοὺς κρατουμένους μὲ σπαθιά καὶ τοὺς ὠδήγησαν στὸν Γουλά, τὸν φοβεροὶ πύργο ποῦ ἦταν στὴν εἰσοδὸ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ κατεδαφίσθη πολὺ ἀργότερα, ὅταν πιά ἡ Ἑλλάς ἦταν κράτος ἀνεξάρτητο.

Τὸ κάστρο τῶν Ἀθηνῶν δὲν ἔπεσε τότε στὰ χέρια τῶν Ἑλλήνων ἐπαναστατῶν καὶ στὶς 25 Ἰουλίου ἔφθασαν ἐνισχυοὺς πρὸς τοὺς Τούρκους ἀπὸ τὴν Στερεὰ καὶ τὴν Εὐβοία. Ἡ πολιορκία τῆς Ἀκροπόλεως ἐλύθη καὶ οἱ τρεῖς δημογέροντες διέτρεξαν τὸν ἔσχατον κίνδυνον. Στὶς 29 ὁμοῦς Αὐγουστοῦ κατῴρθωσαν μέσα στὸ σκοτάδι τῆς νύχτας νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν φυλακὴ τοῦ καὶ τὸ πρῶτ' ξημερώθηκαν στὸν ἅγιο Κοσμά τοῦ Φαλλήρου.

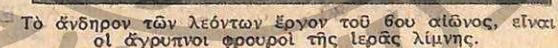
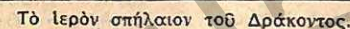
πελας καὶ σφραγὶς σφραγισμένη.

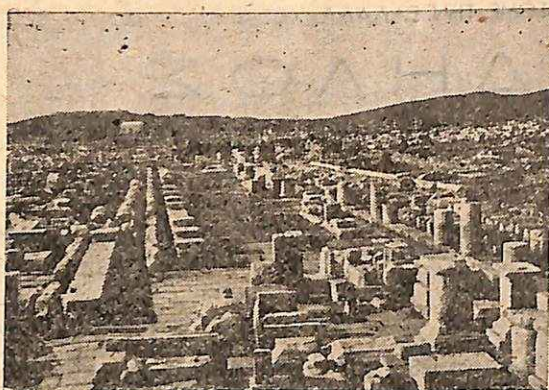

Η Δήλος βρίσκεται λίγο ανατολικότερα της Σύρου, προς τη Μύκονο και κοντά στη Ρήνεια, ένα άλλο, λίγο μεγαλύτερο νησί, που λέγεται σήμερα Μεγάλη Δήλος. Η Δήλος είναι ένα μικρό ξερονήσι, στενόμακρο, 4 1/2 χιλιομέτρων μήκους και 1.300 μέτρων πλάτους. Η Ιστορία της και οι θρύλοι της είναι μεγάλοι. Έχει ύμνηθη από τους πιο μεγάλους ποιητές της αρχαιότητας και δεν υπάρχει συγγραφέας ιστορικός αρχαίος, που να μην κάνει λόγο γι' αυτή, έπειδη ήταν μεγάλο κέντρο λατρείας Ιεράς και έορτων, όπως οι Δελφοί και η Όλυμπια.

Γέννησε ἡ Λητώ ὕστερα ἀπὸ ὧδινες ἐννέα ἡμερῶν καὶ ἐννέα νυκτῶν ἀκουμπισμένη δίπλα στὸν ἱερό φοινικα, κοντὰ στὸν Ἴνισπ, τὸ ἱερὸ ποτάμι καὶ περιστοιχισμένη ἀπ' ὅλες τὲς θεές, ἐκτός τῆς «Ήρας. Μόλις ὁ Ἀπόλλων βγῆκε στὸν κόσμο ὅλος ὁ τόπος ἔλαμψε καὶ ἡ μικροῦλα νῆσος Δήλος γέλασεν ἀπὸ χαρὰ «καὶ ἀνέθηκε ὅλη χρυσάφεια».

«Άλλες αρχαίες παραδόσεις λένε ότι η Δήλος ήταν ένα κομμάτι γης, που αποσπάσθηκε από την Κалаυρία και περιεπιπλανάτο στο πέλαγος, σάν πλοίο χωρίς κυβερνήτη, μά ο Ποσειδών και ο Ζεύς την έστερέωσαν με τέσσερες κολώνες διαμαντένιες και γύρω της έταξαν τ' άλλα νησιά, που λέγονται Κυκλάδες, γιά να γεννήθη εκεί ο Απόλλων και η Άρτεμις, ή ότι ήταν βυθισμένη ή Δήλος μέσ στη θάλασσα, ήταν δηλαδή «άδελφος, άφανής, κί έφανερώθηκε, γιά να χρησιμεύσει ώς γενέτειρα αὐτών. Ένινε Δήλος δηλ. Φανερωμένη.

Ο ιερός χώρος των ναών του 'Απόλλωνος.

ριο της Ρόδου, κάνει τη Δήλο ελεύθερο λιμάνι υπό την προστασία του 'Απόλλωνος και την παραχωρεί στους 'Αθηναίους. 'Η Δήλος γίνεται «Κληρουχία», δηλ. αποικία 'Αθηναϊκή, μα στην πραγματικότητα οι Ρωμαίοι και οι 'Ιταλοί είναι οι αληθινοί κύριοι της νήσου. 'Από τότε το λιμάνι του μικρού νησιού παίρνει νέα και μεγάλη σημασία. Γίνεται κέντρο του εμπορίου των σταριών, που έρχονται απ' την 'Αζοφική, την Κριμαία και την Αίγυπτο, για να πουληθούν σ' όλη την 'Ελλάδα και κέντρο εμπορίου δούλων.

Το 69 όμως π.χ. ο πληθυσμός της νήσου εξανδραποδίζεται από τους πειρατές. Τά ιερά του 'Απόλλωνος μένουν σιγά σιγά μοναχά με λίγους ιερείς και φύλακες, αλλά χωρίς προσκυνητές και σε μεγάλη φτώχεια. 'Ετσι ήταν και στην εποχή του Στράβωνος και του Παυσανία αργότερα (2ος αιώνας μ.Χ.).

Το κατάντημα της νήσου ήταν τέτοιο τότε, ώστε οι 'Αθηναίοι, θέλοντας να την πουλήσουν, δεν εύρισκαν αγοραστή της άλλοτε ενδόξου Δήλου. 'Ο 'Ιουλιανός ο Παραβάτης μάταια προκαλεί το Μαντείο της Δήλου να χρηματοδοτήσει και ένας Σιθουλιακός χρησμός προφητεύει: «Εσείται και Δήλος άδελος», δηλ. και η Δήλος θα έρημωθή. 'Ετσι αναφέρεται και σ' έναν κατάλογο της εποχής εκείνης, όποτε έμεναν ακόμη μερικοί χριστιανοί με τον επίσκοπό τους.

'Η λατρεία του 'Απόλλωνος, της 'Αρτέμιδος και της Λητούς έτελείτο στη Δήλο, όπως είδαμε, απ' τον 10ον αιώνα π.Χ. Κυριωτέρα έορτή ήταν τα «Δήλια», τα όποια έτελούντο κάθε χρόνο, φαίνεται, αλλά αι πεντητηρικά έορτα των «Δηλίων» ήταν οι πιο σπουδαίες. Αυτές έγινοντο κάθε τέσσερα χρόνια, όπως και στην 'Ολυμπία, και τότε συνεκέντρωνετο πλήθος κόσμου απ' όλα τα μέρη του 'Ελληνισμού. Κατά την περίοδο της 'Αθηναϊκής κυριαρχίας, αι έορτα αυτές έγινοντο επισημότατα. Οι 'Αθηναίοι έστελναν ειδική αποστολή (θεωρία) από 100 και πλέον πρόσωπα, διαλεγμένα με ταξυ των έπισημοτέρων οικογενειών, με χορούς ειδικά εξησκημένους, με εκατόμβες βώδια για τις θυσίες και με αρχιερωπό ό όποιος ήρχετο με το ιερό πλοίο, που έλεγετο «Δηλιάς», «Θεωρίς», ή «Πάραλος».

Φθάνοντες στη Δήλο οι έορτασται έψαλλαν Προσόδια και Παιάνες προς τιμήν του Θεού, έκαναν το γυρο του ιερού χώρου, έθυσιαζαν τις εκατόμβες, έχορευαν τον ιερό χορό «Γέρανον», που έχρονολογείτο απ' το Θησέα και έκαναν αγώνες και δραματικές παραστάσεις. Και καθ' όλο το διάστημα, που έλειπε για τη Δήλο το ιερό πλοίο «Δηλιάς», άπηγορεύετο στας 'Αθήνας να γίνουν θανατικά έκτελέσεις καταδίκων, όπως συνέβη π. χ. στην εποχή του Σωκράτους (399 π. Χ.). Στη Δήλο υπήρχεν επίσης και μαντείο του Δηλίου 'Απόλλωνος, άλλ' όχι τόσο σημαντικό όπως των Δελφών.

'Η επίσκεψις των αρχαιοτήτων της Δήλου γίνεται από τον 'Ιερών λιμένα όπου αποβιβάζεται κανείς, φθάνοντας από τη Μύκονο με το καράβι. 'Απ' εκεί προχω-

ρούμε προς Α. στην 'Αγορά των Κομπιταλιστών και μπαίνουμε διά της Στοάς του Φιλίππου του Ε', βασιλέως της Μακεδονίας (221 - 179 π.Χ.), στον 'Ιερών Χώρον, όπου βρίσκονται τα έρείπια τριών ναών του 'Απόλλωνος, έκ των οποίων ό αρχαιότερος χρονολογείται από τον δον αιώνα π.Χ., του ναού της 'Αρτέμιδος, του ιερού των Ταύρων, και των θησαυρών. 'Εκεί ήτο και ό βωμός των κεράτων του 'Απόλλωνος, ό Χάλκινος Φοίνικας του Νικίου καθώς και ό κολοσσαίος 'Απόλλων των Ναξίων, του όποιου σώζονται κομμάτια απ' το θώρακα και από τα πόδια.

Παραπάνω, προς Β., είναι ή ιερά λίμνη, που έχει τώρα αποξηρανθή και κοντά της ή 'Αγορά των 'Ιταλών. 'Απέναντι του χώρου της λίμνης είναι το 'Ανδρόν των λεόντων, που θα ήταν όλοι τουλάχιστον ένενά, μα τώρα σώζονται μόνον οι πέντε. Είναι Ναξιακής τέχνης και αρχαιότατοι. ΒΔ. της λίμνης βρίσκονται τα λείψανα της 'Αγοράς των Ποσειδωνιστών (έμπορική αδελφότης Σηρίων) των 'Αθηναίων 'Απολλωνιστών, και των 'Ηρακλειστών της Τύρου, το Γυμνάσιον και το Στάδιον.

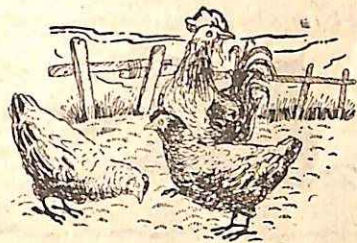
Μέσα στο Μουσείον, που βρίσκεται Ν.Α. της λίμνης βρίσκονται διάφορα αρχαϊκά και μεταγενέστερα αγάλματα, άγγεία, οικιακά σκεύη και πλουσιωτάτη συλλογή έπιγραφών, που δίδουν πλήρη εικόνα της λατρευτικής και ιδιωτικής ζωής της Δήλου, καθώς και της διαχειρίσεως των ιερών με τους λογαριασμούς και τα έσοδα και έξοδα των. Στη Δήλο ευρέθησαν και πολλά άλλα καλλιτεχνήματα που είναι τώρα στο 'Αρχαιολ. Μουσείον 'Αθηνών.

'Απ' το Μουσείο προχωρούμε προς Ν. και φθάνουμε στη συνοικία του Θεάτρου, ακολουθώντας το δρόμο προς την 'Ανω Πόλιν, όπου ήταν έγκατεστημένοι οι Αιγύπτιοι και Σύριοι με τους ναούς των. Πρίν φθάσουμε έως εκεί συναντούμε τον 'Ινώνον, τον περίφημο ποταμό, που αναφέρεται στους 'Ομηρικούς ύμνους, ό όποιος είναι τώρα ένα ξεροπόταμο. 'Απ' εκεί ανηφορίζουμε προς το 'Ιερών 'Αντρον δηλ. το σπήλαιο του Δράκοντος, τον όποιον ό 'Απόλλων νεογέννητος έσκότωσε με τα φαρμακερά του βέλη. Σκεπάζεται από τεραστίους όγκολίθους. 'Απ' εκεί έχει κανείς μια θαυμάσια θέα προς τη Ρήνεια και τη Σύρο. Πάρα πάνω είναι ή κορυφή του Κύνθου, λόφου ύψους 112 μέτρων, ό όποιος είναι το ψηλότερο σημείο της Δήλου.

Κατηφορίζουμε τώρα προς τη συνοικία του Θεάτρου πάλι, στρίβοντας στο κάτω μέρος άριστερά και ακολουθώντας ένα παράξενον αρχαίο δρόμο με ύπονόμους πλακόστρωτο, μήκους 200 περίπου μέτρων. Δεξιά μας και άριστερά έχουμε κι άλλας παρόδους και πλήθος σπίτια με τα δωμάτιά τους, τα εργαστήρια, τα ντουλαπάκια τους, τα πλακοστρωμένα δάπεδα, με μωσαϊκά και περιστύλια. 'Εδώ είναι μια άλλη Πουμπία. 'Απ' τα σπίτια αυτά τα πιο αξιόλογα είναι της Τριαίνης, του Διονύσου και της Κλεοπάτρας, αλλά όλα παρουσιάζουν ένδιαφέρον. Καταλήγουμε στο θέατρο της Δήλου, που είναι σκαμμένο στο βράχο και έχει 2 ζώνες με 73 βαθμίδες. 'Ιδρύθη το 269 π.Χ. το θέατρον αυτό.

'Η ναυτική συνοικία της Δήλου βρίσκεται κοντά στη θάλασσα, στον έμπορικό λιμένα. 'Εκεί ήταν ή 'Αγορά του Θεοφράστου και οι αποθήκες των έμπορευμάτων και τα γραφεία των μεγάλων ναυτικών και έμπορικών εταιρειών, που έκαναν τότε χρυσές δουλειές στη Δήλο. Οι Δήλιοι ήταν θαυμάσιοι ναυτικοί και διάσημοι κολυμβηται περίφημοι στην αρχαιότητα, ώστε αναφέρεται σε παροιμίες των προγόνων μας ως δείγμα δεινότητος.

Αυτά όλα βλέπει κανείς στο μικρό νησί της Δήλου που έθαυματούργησε στην 'Αρχαιότητα και σήμερα είναι έρημο έντελως. Μόλις 2 - 3 φύλακες των αρχαιοτήτων ζούν εκεί με μερικούς ποιμένες. Και είναι να συγκινηται κανείς με το θέαμα της έρημιδας, που πλανεται εκεί σήμερα, ενώ άλλοτε ζούσαν χιλιάδες άνθρωποι και έσφυζε ή ζωή. Τα πάντα ρεί.

“Όπως είπαμε ή κλώσσα θα πάρη τα πουλιά να τα πάη στη βοσκή και θα τα φροντίση να τα σκεπάξη όταν κρυώνουν ή βρέχει ή ύπάρχει κίνδυνος. “Ό,τι βοή στην αύλη και στο χωράφι που θα πάη το κοπάδι της, είναι για τα πουλιά της. Σκουλίκια, έντομα, σπόροι, ή ποιά έκλεκτή τροφή. Αυτή δεν θ' άγγίξη τίποτα θα τα φωνάξη να τους την προσφέρη. “Ετσι μένει άδύνατη μέχρις ότου τα μικρά μεγαλώσουν και γίνουν τουλάχιστον 2 μηνών. Της κότας ή άφοσίωσης ως μάννας είναι παροιμιώδης. Πολλές φορές δίνει μάχη με γεράκια κι άγριοπούλια με νυφίτσες, άλεπούδες, άγριογάτες για να υπερασπίση τα μικρά της και πέφτει στο πεδίον της μάχης θύμα του φίλτρου της. Την κλώσσα μάννα μπορούμε ν' αντικαταστήσουμε με πολύ έπιτυχία με την τεχνητή μητέρα όπως λέμε. Αυτή δεν είναι τίποτ' άλλο παρά μια κάσσα, που την κρατάμε ζεστή και που έχει τα μέσα τοιχώματα της ντυμένα με μάλλινο ύφασμα ή δέρμα με το μαλλί του. Μπροστά έχει μια κουρτίνα που από κάτω μπαίνουν τα πουλιά όταν θέλουν. Μπρος στην τεχνητή μητέρα βάζουμε μια πλατιά σανίδα, που χρησιμεύει σαν σκάλα στα πουλιά να μπαίνουν. “Απάνω σ' αυτή τη σανίδα κτυπάμε με το δά-

Η ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ

Κ. ΖΕΥΓΑ

κτυλο και αυτό τον ήχο τον συνηθίζουν τα πουλιά και τρέχουν να πάρουν την τροφή τους. Την κάσσα αυτή μπορούμε να θερμάνουμε όταν κάνη κρύο με μια λάμπα που καίει απ' έξω και μεταδίδει στην κάσσα θερμότητα.

Τα πουλιά όταν πρωτοβγούν, από κλώσσα ή μηχανή καλό είναι να μένουν 34-48 ώρες νηστικά. Μετά τους δίνουμε στην αρχή λίγο σιτάφι, ή ψιχουλα ξερού ψωμιού, κεχρί, τυρόγαλο και τους έχουμε σε ρηχά δοχεία πάντα φρέσκο νερό. Πολλοί δίνουν φιλοκομμένο βραστό σκληρό αυγό. “Αν έχουμε φθηνά αυγά το καλύτερο είναι να σπάσουμε ένα αυγό μέσα σε 25 δράμια γάλα και να τα βάλουμε σε σιγανή φωτιά άνακατεύοντας διαρκώς όσο να πήξη το μίγμα. “Υστερα το κατεβάζουμε από τη φωτιά και έξακολουθούμε ν' άνακατεύουμε έως ότου το μίγμα γίνη τρίμμα. Ταίζουμε τα μικρά όταν το μίγμα κρυώσει. “Εν' αυγό άρκει για 15 πουλιά. Μετά την 4η μέρα προσθέτουμε στην τροφή τους πρασινάδα φιλοκομμένη.

Τη δεύτερη βδομάδα δίνουμε χονδραλεσμένο καλαμπόκι, κριθάρι, βρώμη, άνακατεμένα με νερό ή τυρόγαλο για να μαλακώσουν, και μέσα προσθέτουμε φιλοκομμένα λάχανα ή όποιοδήποτε είδος λαχανικών. Μπορούμε να δώσουμε κεχρί άσπριτσα και είναι άνάγκη να βάλουμε στην τροφή τους άσθέστη, ή τριμμένα στρίδια ή μίδια ή τσόφλια αυγών για να δυναμώσουν τα κόκκαλά τους.

“Από την τρίτη και τετάρτη βδο-

μάδα μπαίνουμε σιγά σιγά στο σιτηρέσιο των όρνιθων άρχίζοντας από ψιλά πίτουρα, σκόνη από ξερό αίμα, κρέας, κόκκαλα πρασινάδα και σπόρους χονδρότερους σπασμένους, κριθάρι, βρώμη, καλαμπόκι κλπ. “Επειδή στη μικρή ήλικία παρουσιάζεται διάρροια καλό είναι να βάλουμε στο νερό, που πίνουν 1 δράμι θεικό σίδηρο (καρμπονιά) σε 1 δόα νερό. Τα μικρά άγαπούν την ποικιλία της τροφής και καλό είναι να τους την αλλάζουμε συχνά.

Με τον ίδιο τρόπο τρέφουμε τα μικρά της πάπιας, του διάνου, της χήνας.

“Υπάρχουν πολλά συστήματα τέτοιων μηχανών και σήμερα είναι πολύ απλά στη χρήση τους. “Υπάρχουν μηχανές των 50-300 αυγών. Αυτοί που πουλούν τις μηχανές δίνουν λεπτομερείς οδηγίες της χρήσης τους γι' αυτό βρίσκω περιττό να τις γράψω. Το μόνο έχω να πω ότι οι μηχανές είναι χρησιμώτατες και πρέπει να έχουν όλοι οι συνεταιρισμοί των χωριών για να βγάζουν πουλιά και να τα δίνουν στους συνεταιρισμούς. Είναι μια μεγάλη οικονομία στην ωτοκία γιατί ή κότα όταν κλωσάη και έχει τα μικρά της δεν γεννάει. “Ετσι χάνουμε 30-50 αυγά από κάθε κότα κλώσσα και όταν λογαριάσουμε πόσες χιλιάδες χιλιάδων κλώσσες κάθονται κάθε χρόνο μπορούμε να βρούμε πως χάνουμε έκτομύρια αυγά κάθε εποχή. Οι μηχανές λοιπόν είναι μια σπουδαιότητα έφεύρεσι και πρέπει να τις διαδώσουμε όσο μπορούμε.

Σ. ΣΚΙΠΗ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

“Από τας συμβουλές του Γάλλου συγγραφέως G. Duhamel προς τους Βέλγους ερυθροσταυρίτας.

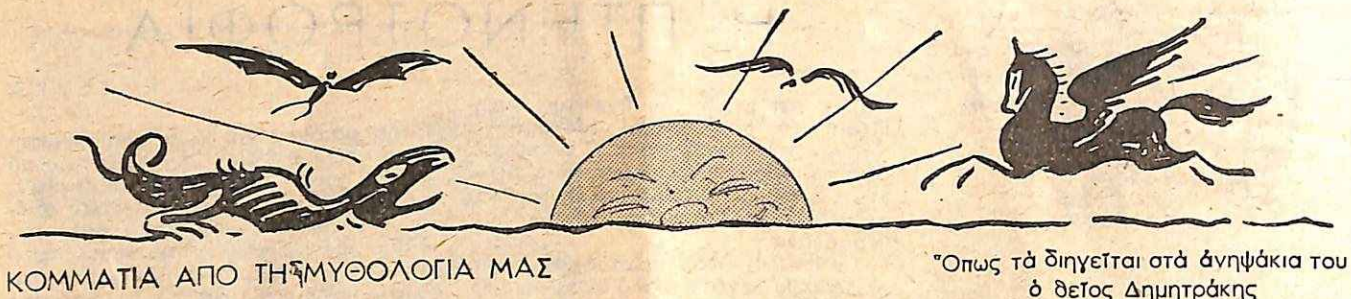
ΣΤΟ ΜΑΡΤΗ

“Ω Μάρτη, απ' τάλλα τα έντεκα τ' αδέρφια σου περ-
έσου με σέρνεις σκλάβο. (σότερο)
Μόλις στη Φύση έσύ φανείς όλου του χρόνου τους κα-
βαθιά μέσα μου θάβω. (μούς)
Γιατί ό έρχομός σου ό μυστικός είναι σαν κάποιος
τό άνοιγμα φεγγίτη (φυλακής)
Είναι, σε μέρος έρημον από πουλιά, το λάλημα
τό λίγο ένός σπουργίτη.
Μόλις στη Φύση έσύ φανείς διώχνεις τις χειμωνιάτικες
άπο το νού μου εικόνες
και στην ψυχή μου, απ' το σωρό των αισθημάτων,
οι έλπίδες μένουν μόνες. (θριαμβικές)
“Ωσά ζωγράφος έβλεφτος, με το χρυσό πινέλο του
σκορπάς τα χρώματά σου
κι άρχίζεις την άπέραντη, τη θεία, την άπερίγραπτη
να πλάθης ζωγραφιά σου.
Βάφεις τα καμποχώρα με το βαθύ το πράσινο
το χρώμα έσύ του στάχου,
με το γαλαζοκίτρινο τυλίγεις άγριολούδων
κάθε πλαγιά και ράχη.

Προστατεύσετε προσεκτικά το πολύτιμο σώμα, που δεν δα σās δοδη δεύτερη φορά. —Καλλιεργήσετε τις ώρες εκείνες άρε-
τές, οι όποιες διακρίνουν τον άνθρωπο από τα ζώα, τα άτομα από τη μάζα, που δεν υπάρχουν μόνο στα βιβλία και ή άσκησις των όποιων δικαιολογεί την ύπαρξί μας, τον ένδουσιασμό μας για τη ζωή και τις έλπί-
δες μας.

—Πλουτίσατε τη μνήμη σας όσο είναι ένωρίς διότι ό άνθρωπος κατέχει καλά μόνο ό,τι έμαδε όταν ήταν πολύ νέος.

—“Όταν ρώτησαν τον 'Ισοκράτην «ποιούς δα όνομάσωμεν μορφωμένους», απήντησε: “Εκείνους που κυριαρχούν των περιστάσεων, που άντιμετωπίζουν όλες τις συνθήκες άν-
ορικά και μ' έξυπνη άντίληψη, που είναι τίμιοι είς όλες τις συναλλαγές τους, που μεταχει-
ρίζονται με καλό τρόπο δυσάρεστους άνδρώ-
πους, δεν καταβάλλονται από τα άτυχήματα, έλέγχουν τα πάθη των και τέλος εκείνους που δεν διαφθείρονται από τις έπιτυχίες.

ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΜΑΣ

Όπως τὰ διηγείται στὰ ἀνηψάκια του
ὁ θεὸς Δημητράκης

Ο ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ

Όταν μιά μέρα ξαφνικά τὸν Δία πληροφορήσαν,
ὅτι πολὺ πρὸς τὸ κακὸ οἱ ἄνθρωποι προχώρησαν,
κι ἔχει μεγάλη πέρασι παντοῦ ἡ ἀδικία,
καὶ βασιλεύει πιά στὴ γῆ μονάχα ἡ κακία,
ὁ Ζεὺς εὐθύς τὸν Ὀλύμπο με μιά γροθιά του ἐδόνησε
κι ὅλος ὀργή ξεφώνισε:

— Τρέξτε λοιπὸν καὶ φέρτε μου ἀμέσως, διατάσσω,
κανένα τηλεσκόπιο τῆ γῆ νὰ ἐξετάσω.
Κι ἡ Ἀθηνᾶ μ' εἰρωνικὸ μειδίαμα στὸ στόμα:

— Γιὰ τηλεσκόπιο, Δία μου, εἶναι νωρίς ἀκόμα...
— Νωρίς;! Ἄ, ναι, καλὰ μοῦ λές, ἀγαπητὴ Παλλάδα
(μου.

Με τὴν ἀφηρημάδα μου
λησμονῆσα πὼς πρόδοιο δὲν ἔχομε στὰ χρόνια μας,
κ' εἶδη ὀπτικά δὲ θάχουνε οὔτε καὶ τὰ ἐγγόνια μας...

Κ' ἔτσι, ἀφοῦ δὲν εὗρισκε οὔτε καὶ ματογυᾶλια,
κατέθηκε ἀπὸ κοντὰ νὰ ἰδῇ τῆς γῆς τὰ χάλια.
Κι ἅμα σὲ λίγο βρέθηκε μπροστὰ σὲ τέτοια μίλα,
τόσο τρανὴ τὸν ἔπιασε τὸ δόλιο ἀνατριχίλα,
ποῦ εὐθύς στὸν Ὀλύμπο γυρνᾷ καὶ με φωνὴ μεγάλη
τῇ Θεϊκῇ Κυβέρνησι τοῦ Κόσμου συγκαλεῖ,
ὅλοι μαζί γιὰ νὰ σκεφθοῦν — στῆς γῆς αὐτὸ τὸ χάλι
ποιά τιμωρία θάτανε ἀπ' ὅλες πιὸ καλή.

Κι ἀφοῦ λοιπὸν συνάχθηκαν στὴν πιὸ ψηλὴ κορφή,
ὁ Ζεὺς τοὺς εἶπε τί ζητᾷ μεμιάς, στὸ πὶ καὶ φῖ.
Καὶ πρόσθεσε: Μιά πρόσκαιρη ποινὴ τοὺς δὲ μοῦ
(φτάνει.

Ζητῶ ἓνα μέσο ποῦ ὅλους τοὺς εὐθύς νὰ τοὺς ξεκάνη.

«Καλὰ» τοῦπανε. Καὶ πρῶτος ὁ κύρ Ἡφαίστος δη-
(λάνει:

— ὦ κύρ Δία μου ἐγὼ
ἂν θελήσης δὲν ἀργῶ
ὅλους νὰ τοὺς κοπανήσω στὸ σκληρὸ μου τὸ ἄμوني.

Μίλησαν κατόπιν κι ἄλλοι,
καὶ με φούμαρα μεγάλα
τοῦπαν, πὼς τῆς γῆς τὸ χάλι
θὰ τὸ κάνουν μέλι γάλα.

Ἔνας εἶπε, πὼς μπουρλότο
θὲ ν' ἀνάψῃ καὶ με κρότο
τὸν πλανήτη θὰ τινάξῃ,
κ' ἔτσι ὅλα θὰν' ἐν τάξει.

Ἄλλος εἶπε, μάνι-μάνι
τοὺς ἀνθρώπους πὼς θὰ βάνῃ
μέσα σὲ καμπόσα πιάτα,
νὰ τοὺς λυώσῃ, νὰ τοὺς κάνῃ
ὅλους ταρταμοσαλάτα!

Κ' ἐνῶ βλοὶ κάτι πρότειναν γιὰ τρὺς κακοὺς ἀνθρώ-
(πους,

πετιέται ξαφνὰ ὁ Πᾶν, ὁ πονηρὸς τραγόπους,
καὶ τὸν αὐλὸ του δείχνοντας με δύναμι φωνάζει:

— Τὴν τιμωρία τοὺς θαρρῶ ἐγὼ πὼς θ' ἀναλάβω.
— Τί θὰ τοὺς κάνῃς δηλαδή, τὸν ἐρωτοῦν γιὰ χάξι.

— Θὰ τοὺς πεθάνω, φίλοι μου στὰ φάλτσα!
— Μπράβο, μπράβο!

Αὐτὸ στὸ Δία φάνηκε σπουδαία τιμωρία.
Καὶ θάμπαινε στὰ σίγουρα καὶ σὲ ψηφοφορία,
ἂν αἴφνης δὲν πλησίαζε χορεύων καὶ πηδῶν
ὁ μπάριμπα-Ποσειδῶν,
ποῦ σὰν θεὸς τῆς θάλασσας καὶ ὄλων τῶν ὑδάτων,
γλυκῶν, μετρίων, ἀλμυρῶν, ὡς καὶ γλυκαναλάτων,
ἐπρότεινε κατακλυσμὸ: Τὶς θρύσες μου θ' ἀνοίξω,
κι ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα, ἐφώναξε, θὰ πνίξω.

Τότε ἓνας φαῦνος, ποῦ πολὺ τοῦ ἄρεσαν τ' ἀστεία,
τὸν Ποσειδῶνα ρώτησε με κάποιον δυσπιστία:
— Ἄλλ' ἂν κανένας ξαφνικά μιά κιθωτὸ σκαρώσῃ,
καὶ πᾶρη μέσα κάμποσους κι ἀπ' τὸν πνιγμὸ τοῦς
(σώσῃ;

Κι ὁ Ζεὺς τοῦ λέει γελαστός:
— Μά, φίλε μου, ἡ κιθωτὸς
ἀπὸ τὸ Νῶε μονάχα εἶναι γραφτὸ νὰ γίνῃ,
κι αὐτὸς ὥσπου νὰ γεννηθῇ ἀκόμα θὰ βραδύνῃ...

Κι ἀφοῦ πρότειναν καὶ ἄλλα
γιὰ τὸν κοσμοχάλασμό,
ὅλοι ψήφισαν τρεχάλα
τέλος τὸν κατακλυσμὸ.

Τρέχει λοιπὸν ὁ Ποσειδῶν τὶς θάλασσες ἀνοίγει,
τὶς λίμνες, τὰ ποτάμια του, καὶ σ' ὦρα μέσα λίγη
ὅλοι ἐκείνοι οἱ ἁμαρτωλοὶ, ποῦ στὸν πλανήτη μένανε,
κάνανε ξάφνου ἓνα λουτρό, ποῦ δὲν τὸ περιμένανε!

Με μιά βουτιά σὰν βάτραχοι μέσ' στὸ βυθὸ βρεθήκανε
καὶ πιά... δὲν ξαναβγήκανε!

Μ' ἀπ' ὅλο αὐτὸ τὸ ρημαδιὸ
σώθηκαν μονάχα δύο.

Ἡ Πύρρα καὶ ὁ ἀντρας τῆς ὁ κύριος Δευκαλίων,
ζευγάρι τὸ ὁποῖον

ἦταν φιλάνθρωπο, καλὸ,
μ' ἓνα τετράγωνο μυαλό,
ὁπόδειγμα τῆς ἀρετῆς, ἦτοι με λόγια λίγα

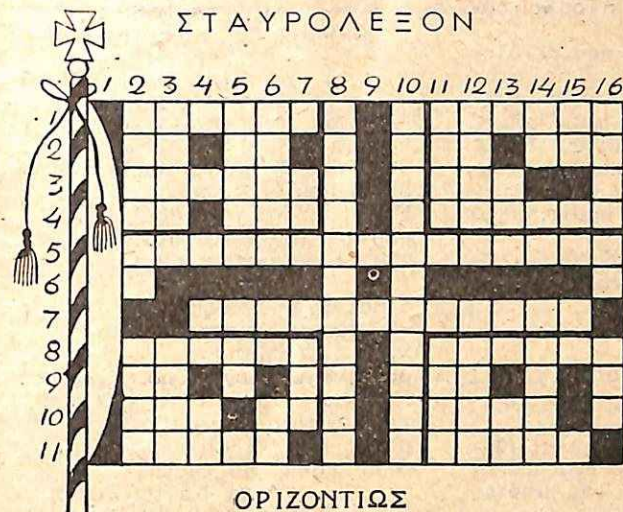
δὲν εἶχαν βλάψῃ μιά φορά στὸ βίό τους οὔτε μύγα!

Γι' αὐτὸ, ποῦ λέτε, κ' οἱ θεοὶ αὐτοὺς μονάχα σώσανε;
κ' οἱ δύο τοὺς ὕστερα στὴ γῆ γεννὰ καινούργια δώσανε!

Ἄν. Βω.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Μονόφθαλμος. — Πόλις τῆς Θράκης. 2) Ἀρθρον —
Αὐτοῦ Μεγαλειότης — Βυζαντινὴ νότα — καταφατικόν.
3) Ποταμὸς τῆς Ἠπείρου — Χρονικὸν διάστημα. 4) Ἀ-
ναφ. Ἀντων. — ποσοτικὴ ἄντων. (οὐδ.). — Μὲ ἀδειανὸ
στομάχι. 5) Ἐκεῖ κατασκευάζουν τὰ λεπτὰ. 7) Ἀγαλ-
μα πλησίον τοῦ Ζαπτείου. 8) Μονάρχης τῆς Ρώμης —
Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 9) Ὑποθετικὸν — μόριον. 10) Τε-
λικὸς σύνδεσμος — Λουλούδια — ζωή. 11) Νύμφη τῶν
ποταμῶν — Θεὸς τοῦ πολέμου τῶν Ρωμαίων.

ΚΑΘΕΤΩΣ

2) Τὰ κάνουν οἱ καλοὶ ἄνθρωποι — υἱὸς τοῦ Ἀδάμ
ποῦ σκότωσε τὸν ἀδελφὸ του. 3) Παιδὶ τοῦ πατέρα σου
— Γυναικεῖο ὄνομα. 4) Ἀρθρον (πληθ.). 5) Πουλί ποῦ
τὸ βλέπουμε στὴ θάλασσα (δημοτ. αἰτία). — Νότα.
6) Μέρος τῆς πλάτης — νεῦρον. 7) Κτητικὸν (πληθ.). —
μητέρα τοῦ Δία. 8) Πάσχει ἀπὸ ἀσθένεια τῶν νεύρων.
10) Κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν φαίνεται ὅτι εἶστε νε-
κρός. 11) Πάλι — ἦταν γραμμένον στὸν Σταυρὸ τοῦ
Χριστοῦ. 12) Φορτία — Μαχητή. 13) Δηλώνει συγκατά-
θεσιν — κάτι ποῦ ὑπάρχει. 14) Ὑποθετικὸς σύνδεσμος
— δὲν κάνει τὸν παπᾶ. 15) Θεότης Αἰγυπτιακή. 16)
Τραγωδία τοῦ Αἰσχύλου — τρώει τὰ μάλλινα ρούχα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
1ον Γυμνάσιον Ἀρρένων Πειραιῶς

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Πρωτεύουσα τοῦ ἀρχαίου Αἰγυπτιακοῦ κράτους.
— Ἀρνησις (καθ.).

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Δίνουμε στὴ συντροφιά μερικά πο-
λὺ γνωστὰ ἢ ἱστορικὰ ὀνόματα, ποῦ
τὸ καθένα νὰ σχηματίζῃ με ἓνα ἄλλο
ὄνομα, ζευγάρια γνωστὰ καὶ ἀχώρι-
στο, ὅπως π. χ. Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ, Ἀδ-
μῶν καὶ Φιντίας.
Ὅποιος κατορθώσῃ, σὲ ὀρισμένα
λεπτὰ τῆς ὥρας, νὰ ζευγαρώσῃ τὰ
περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ὀνόματα,
παίρνει δικαιοματικὰ τὸν ζηλευτὸ τί-
τλο τοῦ...κουμπάρου.

Ἀναφέρουμε μερικά ὀνόματα:
Ζεὺς, Πλούτων, Κάτωρ, Δάφνης,
Πάρις, Περικλῆς, Σωκράτης, Ὀρ-
φεύς, Δάμων, Φίλιππος, Σαμφών,
Ἀπαντήσις: Ἡρᾶ, Περσεφόνη,
Πολυδεύκης κλπ.

Α. ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ

ΛΥΣΙΣ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1) ΛΑ — ΙΜΠΡΑΗΜ — ΟΣ. 2) ΑΙ —
ΕΤ. 3) ΡΑ — ΑΡΤΑ — ΤΑ — ΡΟ. 4) Α-
ΛΑΣΚΑ — ΚΑΣΤΩΡ. 5) ΤΑΚ — ΡΕΑ —
ΤΑΣ. 6) ΕΑ — ΙΣΑ — ΙΝΑ — ΩΨ. 8)
ΡΑ — ΟΣΗ — ΣΥΣ. 9) ΙΟΝ — ΒΑΟ —
ΙΝΙ. 10) ΑΓΧΟΝΗ — ΣΚΑΦΩΝ. 11) ΣΑ
— ΕΝ. 13) ΣΙ — ΚΑΣΠΙΑΝ — ΙΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1) ΛΙΡΑ — ΕΑΡ — ΑΓΙΣ. 2) ΑΛΤΑ —
ΑΙΓΗ. 3) ΑΑ — ΟΚ. 4) ΑΣΚΙ — ΟΝΟΣ. 5)
ΜΑΡΚ — ΣΑΣ — ΝΥΣΑ. 6) ΠΙ — Α-
ΡΑ — ΗΒΗ — ΑΣ. 8) ΑΕ — ΚΑΙ — ΣΟΣ
— ΕΙ. 9) ΗΤΤΑ — ΝΑΥ — ΚΑΝΑ. 10) Α-
ΣΤΑ — ΣΙΑΜ. 11) ΤΑ — ΝΦ. 12) ΡΩ
— ΣΙΩΝ. 13) ΣΠΟΡ — ΨΑΩ — ΝΟΥΣ.

ΛΥΣΙΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

1) 18 γυναῖκες καὶ 2 ἄνδρες.
2) 30 πρόβατα.

ΛΥΣΙΣ ΑἰΝΙΓΜΑΤΩΝ

Κύκλος — κύκνος, Χρῆμα — ρῆμα.
Τὸ καρύδι.

ΛΥΣΙΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ

1) Θάλασσα.
2) Τόπι.

ΛΥΣΙΣ ΕΛΛΕΙΠΟΦΩΝΗΤΩΝ

3) ἄφετε τὰ παιδία ἐλθεῖν πρὸς με.

ΛΥΣΙΣ ΜΑΝΤΕΥΜΑΤΩΝ

1) Τὸ κρομμύδι.
2) Ὁ βρόχος.
3) Ἀστρα, ἥλιος, φεγγάρι.

ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Ἦν ἀπόστολος Κυρίου
ἀν τ' ἀλλάξω τὸ κεφάλι
ἀρχαῖος Ἀθηναῖος
διάσημος προβάλλει.

Θεοδώρα Γεωργ. Ἀντωνάκου
Μαθήτρια Γ' Γυμνασίου
Θηλέων Πειραιῶς

ΠΡΟΝΟΗΤΙΚΟΤΗΣ

Ὁ Ντιντὴς εἶναι πάντοτε ἀπέντα-
ρος. Χθὲς λοιπὸν συνάντησε τὸ φίλο
τοῦ Ἀλέκο καὶ τοῦ λέει:

— Ἀκούσε, Ἀλέκο... Ἐχεις νὰ
μοῦ δανείσης 20.000 δραχμές; Δὲν
τίς χρειάζομαι σήμερα.

— Τότε λοιπὸν;

— Νά! στὰ ζητῶ ἀπὸ σήμερα γιατί
κάθε φορὰ πού ἔχω ἀνάγκη μοῦ λές:
«Ἀ! κρίμα... Ἄν μοῦ τὰ ζητούσες
χθὲς θὰ εἶχα νὰ σοῦ δώσω». Τούτη
λοιπὸν τὴ φορὰ στὰ ζητῶ ἀπὸ...
χθὲς.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΜΑΣ ΘΡΙΑΜΒΟΥΣ ΗΠΕΙΡΩΤΟΠΟΥΛΕΣ

Ἐκεῖ ἐπάνω στὰ κακοπάτητα βουνὰ τῆς Πίνδου με-
τὶς ψηλὲς κορφές καὶ τὶς κρυσταλλένιες βρύσες, σ' ἓνα
γυμνὸ κι ἀπότομο βράχο ταμπουρωμένα λίγα Ἑλλη-
νόπουλα κρατοῦν κάτω καρφωμένο τὸν ἐχθρό, τὸν Ἰ-
ταλὸ καὶ τὸν ἐμποδίζουν νὰ πατήσῃ τ' ἅγια τῆς Πα-
τρίδος μας χώματα.

Οἱ δυνατὲς βροντὲς τῶν κανονιῶν τραντάζουν τὰ
βουνά. Ὁ πόλεμος ἄγριος σ' ὅλη τὴ γραμμὴ. Ἡ παλ-
ληκαρία τῶν δικῶν μας δὲν ἔχει τελειωμούς. Κι ἀν-
τιλαλοῦν τὰ φαράγγια τ' ἄγρια καὶ τ' ἀπάτητα. Τρο-
μάρα καὶ χαλασμός κόσμου ἀπ' τοὺς βρυχηθμούς καὶ
τ' ἀστραποβόρρα τῶν κανονιῶν κι ἀπ' τὰ οὐρλιά-
σματα τῶν πολυβόλων. Κι ἐκεῖ, πού πολεμοῦν τὰ παλ-
ληκαρία μας, ἀκοῦν κουβέντες πίσω τους ἀπὸ γυναι-
κόκοσμο. Γυρίζουν καὶ βλέπουν κορίτσια ν' ἀνεβαί-
νουν φορτωμένα.

— «Σκύψ' τε, κορίτσια, ἀπ' τὸ λαγκάδι ἔλατε κι
ἔρχονται βροχὴ τὰ βόλια».

Φτάνουν σὲ λίγο καὶ ξεφορτώνονται.

— «Τί μᾶς φέρνετε, κορίτσια;».

— «Ψωμί, τυρὶ, νερό, φυσέκια καὶ χειροβομβίδες,
Ἐλάτε νὰ φάτε καὶ νὰ ξεποστάσετε, ἀδέρφια».

— «Τρεῖς μέρες ἔχομε νὰ φάμε μὰ δὲν μπορούμε
νὰ παρατήσωμε τὰ τουφέκια, γιατί ὁ ἐχθρὸς θὰ βρῇ

«ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΑΥΤΟΣ»

Δυὸ ξυλοκόποι χτύπησαν τὴν πόρ-
τα μιάς καλύβας στὴν ἄκρῃ τοῦ δά-
σους.

— Νὰ μᾶς συγχωρῆς πού σὲ ἀνη-
συχοῦμε, ἔντο, εἶπε ὁ ἓνας στὸν
γαιοκτήμονα, ὁ ὅποιος παρουσιάστη-
κε στὸ κατώφλι. Μόλις περνούσαμε
ἀπ' τὴν Χαράδρα τοῦ Λύκου εἶδαμε
τὸ πτώμα ἑνὸς ἀνδρὸς καὶ νομίσαμε
ὅτι ἦσαν ἐσύ.

— Ἔτσι; ἔκαμε ὁ γαιοκτήμων.

Καὶ μὲ ποιὸν ἔμοιαζε;

— Μὰ ἦταν στὸ ἀνάστημά σου!

— Μήπως φοροῦσε κόκκινη φα-
νέλλα;

— Ἀκριβῶς!

— Παπούτσια;

— Ναι, φοροῦσε παπούτσια.

— Μήπως ἦταν μπότες, Τόμυ; ἐπέ-
μενε ὁ γαιοκτήμων.

— Νά ἦταν μπότες, Ζόμπλυ; Μή-
πως θυμάσαι; ρώτησε ὁ ἓνας ξυλο-
κόπος τὸν ἄλλον. Ἀ! ναι, μπότες
ἦταν!

— Τότε, ἀπήντησε ὁ γαιοκτήμων,

ἔπειτα ἀπὸ σοβαρὴ σκέψι, ἀφοῦ φο-
ροῦσε μπότες... δὲν ἦμουν ἐγώ!
Κόκκαλο οἱ ἄλλοι!

Ἀν. Λ. Λαζαρίδης
Μαθητὴς Γυμνασίου Καλλιθέας

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Ἄν στὴν Ἀσία ἔχω νερό
παντοῦ ἄλλου ἔχω στόμα
καὶ πνίγω ἢ τρώγω ἀλύπητα
ὅποιο μοῦ πέσει σῶμα.
Εἶμαι μιά λέξη δηλαδὴ
πού ἴδια σχεδὸν ἂν μὲνω
δύο πράγματα σσημαίνω.

Εἶμαι πόλις ἔνδοξη
πού δὲν θὰ ξεχαστῶ
γιατί ἐκεῖ ἐνίκησαν
οἱ Ἕλληνες τὸν ἐχθρό.
Μὰ δυὸ γράμματα ἂν ἀλλάξης
καὶ τὸν τόνο μου ἀνεβάσης
μπρός σου θὰ παρουσιασθῇ
ἄλλη πόλις πῶς τρανὴ.

Ἄννα Κουτσογιάννη
Μαθήτρια ΣΤ' Γυμνασίου
Θηλέων Ἀθηνῶν

τὴν εὐκαιρία νὰ περάσῃ κάποιο γεφύρι, πού φυλάμε».

— «Αὐτὸ νὰ μὴ σᾶς μέλῃ... νά, ἐμεῖς στὴ θέσι
σας. Στρώσαμε, τὸ φαγητό σας ἔτοιμο. Δώστε μας τὰ
τουφέκια σας... Πού εἶναι τὸ γιοφύρι;».

Ὁ πόλεμος συνεχίζονταν σκληρὸς. Καὶ ἔφταν
καλὰ νὰ μεταχειριστοῦν τὸ τουφέκι τὰ κορίτσια. Τὰ
παλληκαρία τῶν παρὰ τὴν ἡσυχία καὶ τὰ κορίτσια
σημαδεύουν καὶ ντουφεκοῦν. Ἀτέλειωτη ἡ παλληκαρία
τῶν κοριτσιῶν. Τὰ βόλια πάνε κι ἔρχονται ἀμέτρητα.
Κόλασι στὸν ἀπάνω κόσμο. Ἐφαγαν καὶ ξεκουράστη-
καν τὰ παλληκαρία. Ἀρπάζουν πάλι τὰ ντουφέκια
καὶ ξαναρχίζουν τὸν πόλεμο.

— «Ἀπὸ ποῦ εἰστε, ἀδέρφια;».

— «Ἀπ' τὴν Ἠπειρο... ἀπ' τὴ Θράκη... ἀπ' τὴ
Σμύρνη... Κρήτη... Μακεδονία... Θεσσαλία... ἀπ'
τὴ Στερεά... Πελοπόννησο... ἀπ' τὰ νησιά».

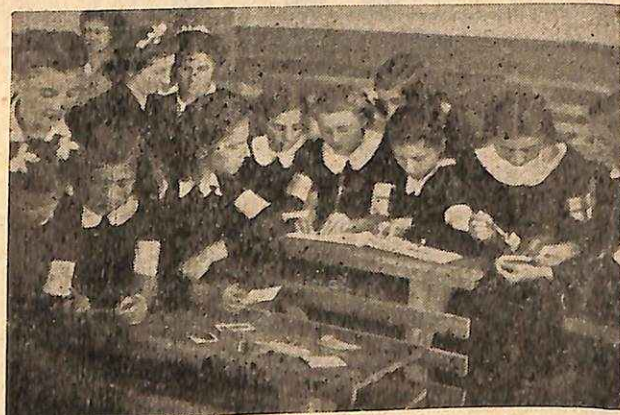
— Ἡ Ἑλλάδα στὸ πόδι γιὰ τὴ λευτεριά της, ἀ-
δέρφια».

— «Γεῖα σας Ἠπειρωτοπούλες».

Καὶ κατεβαίνουν πάλι ἀπ' τὰ μονοπάτια τὰ κορί-
τσια γιὰ ν' ἀνεβάσουν χειροβομβίδες καὶ φυσέκια γιὰ
τὴ νύχτα. Κι ἀντιλαλεῖ τὸ εὐθυμο τραγούδι τους.

Κι ὁ πόλεμος ἄγριος ἀφίνει ἕναν τρομερὸ ἀντί-
λαλο μεσ' τ' ἄγρια τὰ φαράγγια καὶ μιά βοή ἀτέλει-
ωτη ξεσηκώνεται ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα: «Ὅλοι καὶ
ὄλα γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας».

Φ. Δ. ΚΟΛΟΒΟΣ

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Θηλέων Καβάλλας ἐτοιμάζουν λεύ-
κωμα.

The Juniors of the High school for girls Cavala pre-
paring a school correspondence album.

Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολείου Ἀγ. Δημητρίου Δ'. Περ.
Ἀθηνῶν πλέκουν μάλλινα διὰ τὰ ἀνταρτοπλήκτα.

Juniors of the Elem. School St Demetrius, Athens,
knitting wollen for the refugee children.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΕΝΩΣΙΣ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ

Γενεύη 11 Φεβρουαρίου 1949

Ἐλάβομεν τὴν ἐπιστολήν σας σχετικῶς μετὰ τὰς
συγκεντρώσεις τῶν Ἑκπαιδευτικῶν καὶ τῶν Σχολιά-
τρων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.

Εὐχαριστοῦμε τοὺς κ.κ. Ἑκπαιδευτικοὺς διὰ τὰς
εὐμενεῖς κρίσεις των καὶ ἀναγνωρίζομεν ἀπολύτως τὴν
πολύτιμον συμβολὴν τῶν Ἑλλήνων Ἑκπαιδευτικῶν εἰς
τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ
Σταυροῦ Νεότητος.

ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Δημοσιεύομεν ἀπὸ τὸ Δελτίον Πληροφοριῶν τῆς ἑ-
νώσεως τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν τῆς Γενεύης τὸ ἀκό-
λουθο πού μαρτυρεῖ τὴν κατανόησιν πού εὐρίσκουν αἱ
προσπάθειαι μας διὰ τὴν ἐξάπλωσιν καὶ ἐμπέδωσιν τῶν
ἀρχῶν τοῦ Ε.Σ.Ν.

Παρά τοὺς δυσκόλους καιροὺς πού διέρχεται ἡ χώρα
των, οἱ ἰθύνοντες τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν
Νεότητος καταβάλλουν μεγίστας προσπάθειαι διὰ τὴν
ἀνασυγκρότησιν. Τὸ ἔργον των ἐξ ἄλλου δὲν ὑπέρξε
μάταιον ἀφοῦ τὰ μέλη του ἀπὸ 50.000 ἀρχικῶς ἔφθα-
σαν τὰς 160.000. Οἱ Ἐρυθροσταυρίται δέ, ἀποδει-
κνύουν ἐμπράκτως τὴν κατανόησιν των καὶ τὸ ἐνδια-
φέρον των διὰ τὰ ἰδεώδη τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Συμ-
μετέχουν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς τάξεως καὶ τῆς καθαριό-
τητος τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ χωρίου των, δίδουν εἰς
τοὺς συμμαθητὰς των τὸ παράδειγμα τῆς ὑγιεινῆς
ζωῆς καὶ συντελοῦν μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν λευκωμά-
των μετὰ τὰ παιδιὰ των μακρυνῶν χωρῶν εἰς εὐρὺ ἔργον
προπαγάνδας.

Ἐν τούτοις εἰς τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκον-
ται τὰ πράγματα εἰς τὴν Ἑλλάδα κάθε τέτοιος ζῆλος
καὶ κάθε τέτοια καλὴ θέλησις κινδυνεύουν νὰ ἀποτύ-
χουν ἀπὸ ἑλλείψιν ὑλικῶν μέσων πάσης φύσεως. Ὁ Ἑλ-
ληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἔστειλε εἰς τὴν ἐν Γενεύῃ
Ἑνωσὶν τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν κατάστασιν τῶν εἰ-
δῶν τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκη νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀπο-
στολήν του. Τὸ Γραφεῖον τῆς ἑνώσεως διεβίβασε τὴν

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΑΘΗΝΑΙ

Αἱ Ἐρυθροσταυρίτισαι μαθήτριάς τοῦ
5ου Γυμνασίου Ὁμηλέων Ἀθηνῶν προσέφερον διὰ τοῦ Γεναιοκράτου των
κατὰ τὴν 5.000.000 δραχμῶν ὑπὲρ
τῶν ἀνταρτοπλήκτων μαθητῶν τοῦ Γυμνα-
σίου Ναυσῶς. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τὰ
3.600.000 συνέλεξεν ἡ ΣΤ' τάξις ὑπὸ τὸν
καθηγητὴν κ. Καρούμπαν.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τῆς Σχολῆς
Καπὰ καὶ φροντίζουν τὴν καθαριότητα
τοῦ σχολείου των καὶ τὴν ἰδιάν των. Ἐ-
κάναν ἔργον γιὰ τὰς οἰκογενεῖς των μα-
χομένων καὶ τῶν τραυματιῶν. Ἐφύτευσαν
εἰς τὸν ὕμνητον πολλὰς ἑκατοντάδας δεν-
δρύλλια.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Κολλε-
γίου Ἀθηνῶν ἐπισκέφθησαν τὰς
Παιδοπόλεις Ψυχικοῦ καὶ τὰ Στρατιωτικὰ
Νοσοκομεία ὅπου ἐμοίρσαν γραφικὴν ὕλην
καὶ γλυκίσματα. Ἐτοιμάζουν Λεύκωμα καὶ
θὰ ὀργανώσουν λαχειοφόρο ἀγορά, τὰ κέρ-
δη τῆς ὁποίας θὰ διαθέσουν γιὰ φιλοanthρω-
πικοὺς σκοποὺς.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 25ου Δημοτ.
Σχολείου Γ' Περιφέρειας
Ἀθηνῶν διέθεσαν τὸ ποσὸν των 100.
000 δρχ. γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς Ναυσῶς.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 16ου Δημοτ.
Σχολείου Β' Περιφέρειας
Ἀθηνῶν παρακολουθοῦν διαλέξεις ἐ-

γιεινῆς καὶ ἐξασκοῦνται εἰς τὰς πρώτας βο-
ηθείας.

Δράσις τῶν ομάδων Ε.Σ.Ν. τῆς Σχο-
λῆς Καπὰ ἀπὸ τῆς Νοεμβρίου 1948 με-
χρι τέλους Δεκεμβρίου. (Ἀπὸ τὴν ἑκθεσὶν
τῆς ὑπευθύνου τῶν ομάδων τῆς Σχολῆς).

Καλὸ θάτανε πρὶν ἀρχίσουμε τὴν δράση
μας μετὰ τὸν καινούργιον χρόνον νὰ κάνουμε ἑ-
ναν ἀπολογισμό τῆς ἐργασίας μας, στοὺς
τελευταίους μῆνες τοῦ 1948...

Νὰ δοῦμε, κατὰ πόσον οἱ ομάδες μας,
φρόντισαν νὰ σκορπίσουν γύρω τους μιά
ποσὴ χαράς καὶ ν' ἀνακουφίσουν ὄσους εἴ-
χανε ἀνάγκη...

... Φυσικὰ οὐτε στιγμή δὲν πάσανε οἱ Ἐ-
ρυθροσταυρίτες νὰ προσπαθοῦν νὰ βοηθήσουν
τοὺς τριγύρω τους...

Πάντοτε βρίσκονται στιγμὲς πού θὰ
χρειασθῇ νὰ πῇ κανεὶς ἓνα καλὸ λόγο σὲ
κάποιον, νὰ δώσῃ θάρρος σ' ἓνα ἄλλο, ν'
ἀγωνισθῇ μ' ἓνα τρίτο, ὥσπου νὰ μπορέσῃ
νὰ βοηθῇ μονάχος του, τὸν δρόμο του...

Καὶ ποτὲ δὲν παρέλειψαν νὰ κάνουν αὐτὸ
τὸ χρέος τους, οἱ Ἐρυθροσταυρίτες μας...

Οἱ δυνάμεις τους ἦσαν μικρές, μὰ ὅσα
ὑπάρχει μιά θέλησις τόσο μεγάλῃ ὡς τὴ
δική τους, ὅλα εἶναι κατορθώματα...

Ἐάν πρώτη ἐνδειξὴ τῆς ἀκατάπαυστης
δράσεως, θ' ἀναφέρομε τοῦτο... Τοῦτο πού
δείχνει ὅτι πρῶτ' ἀπ' ὅλα, οἱ Ἐρυθροσταυ-
ρίτες εἶναι Ἕλληνες!

Ἔτσι κι ὁ πρῶτος πού σκέφτηκαν, ἦταν
Ἐκεῖνος πού πῶς νὰ χιονισμένα βου-
νά, μαχόταν γιὰ τὴν λευτεριά... Ὁ Στρά-

κατάστασιν αὐτὴν εἰς τὸ γραφεῖον Βοηθείας μετὰ θερμὴν
σύστασιν.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΝΑ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ

1) Ὅτι πρέπει νὰ σταλῇ μέχρι 31-3-49 κατὰ
στάσεις εἰς διπλοῦν ὄλων τῶν Ἐρυθροσταυ-
ριτῶν παλαιῶν καὶ νέων. Ἡ μία θὰ ἐπιστραφῇ ὑπο-
γεγραμμένη καὶ ἐσφραγισμένη γιὰ νὰ χρησιμεύσῃ
ὡς βάσις διανομῶν δώρων εἰς τοὺς Ἐρυθροσταυ-
ρίτας.

2) Ὅτι αἱ φωτογραφίαι πού θὰ στέλλωνται γιὰ
δημοσίευσιν πρέπει νὰ εἶναι ζωηραὶ καὶ καθαραὶ καὶ
νὰ παρουσιάζουν Ἐρυθροσταυρικὴν δράσιν.

Γιὰ τὴν δημοσίευσιν θὰ προτιμῶνται ἐκεῖνες εἰς
τὰς ὁποίας οἱ Ε.Σ.Ν. φέρουν τὸ σῆμα τοῦ Ἐρυθροῦ
Σταυροῦ.

3) Ὅτι κάθε τριμηνία τοῦλάχιστον πρέπει νὰ
στέλλεται σύντομο δελτίο δράσεως τῶν Ἐρυθρο-
σταυριτῶν τοῦ σχολείου σας πρὸς δημοσίευσιν.

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς ὄσους ὀφείλουν τὸ ἀντί-
τιμον τοῦ Περιοδικοῦ νὰ ἀποστείλουν τοῦτο τὸ
ταχύτερον δυνατόν γιὰ νὰ διευκολύνουν τὴν ἀντι-
μετώπισιν δαπανῶν ἐκδόσεώς του.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Καὶ ἐφέτος θὰ γίνῃ διαγωνισμὸς λευκωμάτων Σχο-
λικῆς ἀλληλογραφίας. Ἐλπίζομε πὺς οἱ Ἐρυθροσταυ-
ρίτες μας θὰ δείξουν ζωηρὸν ἐνδιαφέρον γιὰ ἓνα δια-
γωνισμό πού τοὺς προσφέρει τὴν εὐκαιρία νὰ δείξουν
τὶς ἱκανότητές των καὶ νὰ κάνουν γνωστὸ στοὺς Ἐρυ-
θροσταυρίτες τῶν ἄλλων χωρῶν, τὴ σύγχρονη Ἑλλά-
δα. Τὰ λευκώματα πρέπει νὰ ἔλθουν στὰ γραφεῖα μας
μέχρι τῆς 15ης Μαΐου γιὰ νὰ μπορέσῃ ἡ Ἐκθεσίς των
Λευκωμάτων νὰ πραγματοποιηθῇ πρὶν κλείσουν τὰ σχο-
λεῖα.

Ὑπευθυμίζομε ἐπίσης τὸν διαγωνισμό τῆς ἀνανεώ-
σεως τοῦ Γραμματοσήμου τῆς ἑνώσεως τῶν Ε.Σ. καὶ
τὸ διεθνὲς πρόγραμμα Τεχνικῶν μαθημάτων καθὼς καὶ
τὴν συλλογὴν ἀποφθεγμάτων.

τιώ της. Παράλληλα λοιπὸν μ' Ἐκεῖνον,
ἀρχισαν κι οἱ ομάδες μας τὴ δράση τους...
Ἐκάναν ἔργον γιὰ τὴ φανέλλα τοῦ στρα-
τιώτη. Καὶ μετὰ πᾶσις ἱκανοποίησι, μπόρεσαν
νὰ προσφέρουν τὸ ποσὸν τοῦ ἐνὸς ἑκατομ-
μυρίου (1.000.000), πού εἶχαν μαζέψει...

Ἐξ ἄλλου, ὁ ἐγωισμὸς, δὲν εἶναι κάτι
πού θὰ μπορέσῃ νὰ βοηθῇ κανεὶς στὶς ομάδες
μας...

Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος προσέφε-
ρε δῶρα... ὅς τόσο οἱ Ἐρυθροσταυρίτες
κατάλαβαν ὅτι ὑπάρχον ἄλλα παιδιὰ πού
εἶχαν μεγαλύτερη ἀνάγκη γι' αὐτὰ, ἀπ'
τοὺς ἰδίους...

Τὰ προσέφεραν λοιπὸν σὲ φτωχοὺς συμ-
μαθητὰς των καὶ σὲ διάφορα ἄλλα παιδά-
κια...

Καὶ δὲν στέλλωνε μ' αὐτὸ ἡ βοήθεια
στοὺς φτωχοὺς...

Κάθε τόσο, τὸ ταμεῖο τῶν ομάδων διαθέ-
τει τὰ χρήματά του, γιὰ ν' ἀγοραστοῦν φάρ-
μακα ἢ προσφέρονται, ἀπ' εὐθείας, σ' ἐκεῖ-
νους πού ἔχουν οἱ Ἐρυθροσταυρίτες ὅτι ἔ-
χουν ἀνάγκη...

... Ποτὲ ἐπίσης ἓνας ἀδύνατος στὰ μαθη-
ματα μαθητῆς, δὲν θὰ συναρτίσῃ ἀδιαφο-
ρία ἢ δὲν θ' ἀκούσῃ ἀνηχητὴ ἀπάντησιν, ἡ-
ὅταν ἀπευθυνθῇ σ' ἓνα Ἐρυθροσταυρικὴν ἡ-
τῶν τῆς βοήθειάς του, γιατί εἶναι βέβαιος
τῶντας τὴ βοήθειάν του, γιὰ τὴν ἐπίσημὴν τὴν
πὺς ἐκεῖνος θὰ προτιμῇ νὰ θυσίησιν τίς
ἄρες τῆς ἀκαπαύσεως ἢ τῆς διασκεδάσεως

του, γιὰ νὰ τοῦ φανῇ χρήσιμος...
... Κι ἦρθαν κι οἱ μέρες τῶν γιορτῶν,
οἱ μέρες πού κάνουν τὸν καθένα νὰ νοιώ-

ση πιά δυνατόν μία εὐτυχία ἢ τὴν δυστυχία του... Αὐτὸ σκέφθηκαν καὶ οἱ ὁμάδες, καὶ ἐτοίμασαν μίαν Χριστουγεννιάτικη γιορτὴ... Μέρους πρὶν ἐγράψαν σκέτες μὲ πατριωτικὰ καὶ θρησκευτικὰ περιεχόμενα, καὶ ψάλλοντας παιγνιδάκια καὶ γυμνάσια. Καὶ ἔτσι, τὰ Χριστούγεννα, πέρα πολλὰ παιδάκια βρέθηκαν στὴ θερμὴ ἀτμόσφαιρα, γέλασαν, εὐχαριστήθηκαν, καὶ ἔφυγαν σφίγγοντας χαρούμενα τὰ δῶρα τους...

Κι ὕστερα συλλογίστηκαν οἱ Ἐρυθροσταυρίτες καὶ ἑκείνους, πού γιὰ τὴν ἀσπασίαν τὴν ἡσυχὴν ζωὴν κοντὰ στὶς οἰκογενεῖς μας, τὴν στερήθηκαν προσωρινὰ οἱ ἴδιοι...

Συλλογίστηκαν τοὺς ἡρώικους τραυματίας μας, πού θὰ γιόρταζαν μακριὰ ἀπὸ τὰ σπίτια τους...

Κι ἀφοῦ οἱ ὁμάδες ζύμωσαν μονάχη ἢ καθε μίαν τὴν πῆττα τῆς, πῆραν καὶ ἄλλα πολλὰ δῶρα (δῶρα γλυκά, φρούτα, τσιγάρα, ἡμερολόγια τοῦ 1949, πού προσέφερε ἡ Διεύθυνσις τῆς σχολῆς) πῆγαν στὰ διάφορα στρατιωτικὰ νοσοκομεία, ὅπου διασκεδάζουν μὲ τὸ πλοῖσιον ψυχολογικὸ πρόγραμμα, καὶ κόψανε μαζί τὴν πῆττα...

Δὲν παραλείπουν ἀκόμα νὰ διαθέτουν δὲς τὶς ἐλεύθερες ὥρες των, στὸ νὰ βοηθοῦν τὰ συνεργεῖα τῶν ἐράνων ὑπὲρ τῶν μαχομένων στὸ ἐργό τους...

...Μὰ ὁ χρόνος μὲ ἀναγκάζει νὰ τελειώ- νω. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παραλείψουμε καὶ τὴν σπουδαιότητα, πού ἔχουν οἱ συχνὲς μορφωτικὲς διαλέξεις, πού κάνουν οἱ μαθηταὶ τῶν ἀνωτέρων τάξεων τοῦ Γυμνασίου.

...Κι οἱ ἴδιοι ὅμως οἱ Ἐρυθροσταυρίτες ὠφελήθηκαν ἀπὸ τὴν κίνησιν αὐτή.

Γιατὶ μπόρεσαν μόνον τοὺς νὰ δοῦν, πόσο ἀσχημὸ εἶναι νὰ εἶναι κανεὶς ἐγώστης καὶ πόση εὐτυχία αἰσθάνεται, ὅταν προσφέρει τὴν ἑστώ καὶ μικρὴ βοήθειά του, καὶ τὴν ἀ- γάπην του...

19)1)49.

Α. ΠΛΑΤΥΚΑ

Μαθήτρια τῆς Η' Γυμν. τῆς σχολ. Καλπάκα ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Α' Προτύ- που Ἀρρένων, Β' Γυμνασίου Ἀρρένων, Δημοσ. Ἐμπορικῆς Σχολῆς Πειραιῶς, Γυμνα- σίου Νικαίας, Στ' Μικτοῦ Καστέλλας, Α' Γυμν. Θηλέων, Β' Γυμν. Θηλέων Πειραιῶς καὶ Γυμνασίου τοῦ Παραρτήμα- τος Αὐλίνης διέθεσαν τὰ τρόφιμα τοῦ συσσιτίου των τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου: 17 βαρέλια γάλα, 40 ὀκ. ζάχαρι, 10 ὀκ. κακάο καὶ 5000 παξιμάδια γιὰ τὰ παιδιά τῆς πόλεως Ναούσης καὶ Καρπενησίου.

ΠΕΡΙΧΩΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Οἱ Ἐρυθροσταυρίται τοῦ Β' Δημ. Σχο- λείου Μουσουλίου Μεσογείων ἐμάζεψαν 510.000 δρχ. ἀπὸ τὰ κάλαντα, τίς ὁποῖες προσέφεραν, διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐ- ρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ὑπὲρ τῶν ἀνταρ- τοπλήκτων παιδιῶν τῆς Ναούσης.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχο- λείου Μουσουλίου Μεσογείων ἐμάζεψαν 510.000 δρχ. ἀπὸ τὰ κάλαντα, τίς ὁποῖες προσέφεραν, διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐ- ρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ὑπὲρ τῶν ἀνταρ- τοπλήκτων παιδιῶν τῆς Ναούσης.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχο- λείου Μουσουλίου Μεσογείων ἐμάζεψαν 510.000 δρχ. ἀπὸ τὰ κάλαντα, τίς ὁποῖες προσέφεραν, διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐ- ρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ὑπὲρ τῶν ἀνταρ- τοπλήκτων παιδιῶν τῆς Ναούσης.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχο- λείου Μουσουλίου Μεσογείων ἐμάζεψαν 510.000 δρχ. ἀπὸ τὰ κάλαντα, τίς ὁποῖες προσέφεραν, διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐ- ρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ὑπὲρ τῶν ἀνταρ- τοπλήκτων παιδιῶν τῆς Ναούσης.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχο- λείου Μουσουλίου Μεσογείων ἐμάζεψαν 510.000 δρχ. ἀπὸ τὰ κάλαντα, τίς ὁποῖες προσέφεραν, διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐ- ρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ὑπὲρ τῶν ἀνταρ- τοπλήκτων παιδιῶν τῆς Ναούσης.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχο- λείου Μουσουλίου Μεσογείων ἐμάζεψαν 510.000 δρχ. ἀπὸ τὰ κάλαντα, τίς ὁποῖες προσέφεραν, διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐ- ρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ὑπὲρ τῶν ἀνταρ- τοπλήκτων παιδιῶν τῆς Ναούσης.

ΚΡΗΤΗ

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχο- λείου Χερσονήσου Πεδιάδος Κρήτης ἐμάζεψαν χαμομήλι καὶ φα- σκόμηλο τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπέστειλαν γιὰ τὰ Νοσοκομεία Ἀθηνῶν.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχο- λείου Κουλουρίδας Σελλίνου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχο- λείου των καὶ τὴν ἰδικήν των. Ἐμάζεψαν χρήματα μετὰ τῶν καὶ ἀγόρασαν τετρά-

δια γιὰ τὰ πτωχὰ παιδιά τοῦ σχολείου. Ἐ- καθάρισαν τοὺς δρόμους τοῦ χωρίου των.

ΝΗΣΟΙ

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχο- λείου Ἐρμούπολεως ἐμάζεψαν 510.000 δρχ. ἀπὸ τὰ κάλαντα, τίς ὁποῖες προσέφεραν, διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐ- ρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ὑπὲρ τῶν ἀνταρ- τοπλήκτων παιδιῶν τῆς Ναούσης.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχο- λείου Ἀσπρογερᾶκων ἐμάζεψαν 510.000 δρχ. ἀπὸ τὰ κάλαντα, τίς ὁποῖες προσέφεραν, διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐ- ρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ὑπὲρ τῶν ἀνταρ- τοπλήκτων παιδιῶν τῆς Ναούσης.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχο- λείου Κοντογούρων ἐμάζεψαν 510.000 δρχ. ἀπὸ τὰ κάλαντα, τίς ὁποῖες προσέφεραν, διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐ- ρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ὑπὲρ τῶν ἀνταρ- τοπλήκτων παιδιῶν τῆς Ναούσης.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχο- λείου Τζαννάτων ἐμάζεψαν 510.000 δρχ. ἀπὸ τὰ κάλαντα, τίς ὁποῖες προσέφεραν, διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐ- ρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ὑπὲρ τῶν ἀνταρ- τοπλήκτων παιδιῶν τῆς Ναούσης.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχο- λείου Φάρων ἐμάζεψαν 510.000 δρχ. ἀπὸ τὰ κάλαντα, τίς ὁποῖες προσέφεραν, διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐ- ρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ὑπὲρ τῶν ἀνταρ- τοπλήκτων παιδιῶν τῆς Ναούσης.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 1ου καὶ 2ου Δημοτ. Σχολείου Νεοχωρίου Μα- γνησίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου των καὶ τὴν ἰδικήν των. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς. Ἐφύτευσαν δένδρα εἰς τὴν αὐ- λὴν τοῦ σχολείου των.

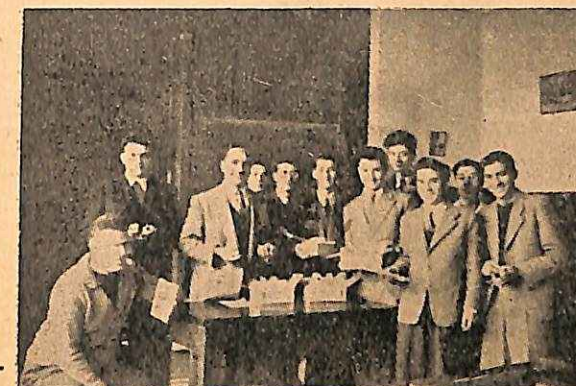
ΛΕΜΕΣΣΟΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ὁ Σύσδεσμος Κυριῶν Λε- μεσσοῦ Κύπρου ἀπέστειλε γιὰ τὰ ἀνταρτοπλήκτα παιδιά Παιδοπόλεως Ψυχι- κοῦ ἐπ' εὐκαιρίαν τῶν ἐορτῶν 475 κολου- ράκια καὶ 3 πρωτοχρονιάτικες πῆττες, καὶ οἱ μαθήτριες τῆς Ἰδιωτικῆς Σχο- λῆς Λανίτου, οἱ ὁποῖες ἐργάζονται μὲ παραδειγματικὸ ζῆλον γιὰ τὰ ἰδανικά τοῦ Ε.Σ.Ν. ἔστειλαν γιὰ τὴν ἰδίαν Παιδοπόλιν 95 ζεύγη κάλτσες μάλλινες καὶ 4 ἀπορρο- φητικὲς πέννες.

ΔΙΑΝΟΜΗ ΔΩΡΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΠΑΙΔΩΝ

Μὲ χαρὰν καὶ εὐγνωμοσύνην δέχονται τὰ ὠραία δῶρα τῶν Ἀμερικανῶν Ἐρυθροσταυριτῶν οἱ Ἕλληνες συνά- δελφοὶ τῶν τῶν Σχολείων: Πειραματικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 9ου Λαρίσης, Ἀξιοχωρίου, Γυμνασίου Νικαίας, Μοσχάτου 16ου, 21ου καὶ Χαλκηδόνος, Β' Περιφέρειας Ἀθηνῶν.

Fuli of enthusiasm the Greek children of the following schools received the gifts of the American Juniors: Experimental Athenes, 9th, Larissa, Flem. Axiochori, Macedonia Nicaea, Piraeus Elem. Moschato, Elem. 16th Elem. 21th Elem' and Chalkidon, Athens.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ

ΑΜΕΡΙΚΗ

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τῶν Σχολείων τοῦ Ὁχάιο τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀ- μερικῆς ἐτοιμάζουν παραστατικούς πίνακας τῆς συμβολῆς τῶν εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ἀμερι- κανικοῦ Ε.Σ.Ν.

Μὲ τὰ ἑκατομύρια τῶν μαθητῶν τῶν Δη- μοτ. Σχολείων καὶ τῶν Γυμνασίων τῆς Ἀ- μερικῆς καὶ οἱ σπουδασταὶ τῶν ἀνωτέρω ἐκ- παιδευτικῶν Ἰδρυμάτων, Κολλεγίων καὶ Πανεπιστημίων τῆς Ἀμερικῆς ἐργάζονται γιὰ τὰ ἰδανικά τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεό- τητος.

Ὁμάδες Σπουδαστῶν ἀνέλαβαν τὴν με- τάφρασιν τῶν λευκομάτων τῶν προερχομέ- νων ἀπὸ ξένας χώρας καὶ τῶν εὐχαριστη- ρίων ἐπιστολῶν πού φθάνουν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ἀπὸ τοὺς Ε.Σ.Ν. τῶν ἄλλων χωρῶν διὰ τὰ ἀποστελ- λόμενα δῶρα.

Ἄλλη ἀξιόλογη δράσις των εἶναι ἡ κα- μπάνια γιὰ τὴν αἱμοδοσίαν πού ἐτοιμάζουν οἱ Ε.Σ.Ν. τοῦ Μπᾶς High School Ἀτλάντας Γεωργίας.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἕνας νέος 17 ἐτῶν, εἶπεν εἰς τὴν προσφώ- νησίν του κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ συν- εδρίου τοῦ Α. Ε. Σ. πού ἐγίνε τὸν περα- σμένον Ἰούνιον εἰς τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον, μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

Ἐγὼ τὴν πεπολήσθην ὅτι ὅλοι οἱ νέοι,

οἱ ὁποῖοι εἴμεθα μέλη τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυ- ροῦ τῆς Νεότητος, τῆς μεγαλυτέρας ἀνθρω- πιστικῆς ὁργανώσεως τοῦ κόσμου, πιστεύο-

Ε.Σ.Ν. τοῦ Ἰλλινόις ἐτοιμάζουν δῶ- ρα γιὰ τοὺς μακρὰν τῆς Ἀμερικῆς Ἀμερικανούς στρατιώτες.

Members of the Illinois Wesleyan College Unit wrap gifts for the «Christmas on the High Seas».

ΜΑ Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΙΑ

Στίχοι Κ. ΠΑΛΑΜΑ.

Μουσική Ε. Γ. ΑΣΤΕΡΙΔΑΗ

Σάν Έμβατήριο.

Σάν Πα- τρί- δες κρύ-βω στήν καρδιά, και-ρούς, τόπους, πρόσω-πα, ση-μεί-
α, Πά-θη ό-νει-ρο-γέν-νη-τα παι-διά. Μά ή Πα-τρί-δα, Μί-α
Πά-θη, ό-νει-ρο-γέν-νη-τα παι-διά. Μά ή Πα-τρί-δα,
Μί-α. Σάν Πα-τρί-δες, τών Τυρ-ταί-ων όρ-μές, Βιός κρυ-
φός έ-πό-κοβ-μα τα-μεί-α, Κά-ποιες πού δέ λέ-γονται στιχ-
μές. Μά ή Πα-τρί-δα, Μί-α, Κά-ποιες πού δέ
λέ-γονται στιχ-μές. Μά ή Πα-τρί-δα, Μί-α.

2) Σάν Πατρίδες κάποτε κ' ή όρχή
Πού ξεσπάει κι όφρίζει, τρικυμιά,
Καί σύ, αγάπη, δείλιασμα, στοργή.
Μά ή Πατρίδα, μία.

Σάν Πατρίδες μου μιλάνε λαοί
Μέσ' την ιστορία, κι έσεις βιβλία,
Καί οι βωμοί πού υγώνω. Παντού
Μά ή Πατρίδα, μία.